

Briselē, 14.3.2018
COM(2018) 252 final

2018/0061 (COD)

Priekšlikums

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,
ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 810/2009, ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu
kodekss)**

{SWD(2018) 77 final} - {SWD(2018) 78 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Vīzu kodekss ir kopējās vīzu politikas pamats — ar to nosaka saskaņotas procedūras un nosacījumus vīzas pieteikumu apstrādei un vīzu izsniegšanai. Tas stājās spēkā 2010. gada 5. aprīlī, izvirzot visaptverošus mērķus, proti, atvieglot likumīgu ceļošanu un novērst neatbilstīgu imigrāciju, palielināt pārredzamību un tiesisko noteiktību, stiprināt procesuālās garantijas un vienādu attieksmi pret vīzas pieteikuma iesniedzējiem.

Vīzu kodeksā ir noteikts, ka Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei izvērtējumu par tā īstenošanu divus gadus pēc tam, kad visi regulas noteikumi ir kļuvuši piemērojami. Komisija ar savu izvērtēšanas ziņojumu¹ un tam pievienoto dienestu darba dokumentu² nāca klajā 2014. gada 1. aprīlī. Pamatojoties uz šo izvērtējumu, Komisija šajā pašā dienā pieņēma priekšlikumu³ par Vīzu kodeksa pārstrādāšanu ar mērķi veicināt ceļošanu uz Eiropas Savienību ar atvieglinātas vīzu politikas starpniecību (tādējādi veicinot tūrisma, tirdzniecību, izaugsmi un nodarbinātību ES) un saskaņot kopīgo noteikumu īstenošanu. Tomēr Eiropas Parlamenta un Padomes atšķirīgo nostāju dēļ sarunas nav pavirzījušās uz priekšu. Tikmēr ir kļuvis skaidrs, ka 2014. gada pieeja, ņemot vērā arvien lielākās problēmas drošības un migrācijas jomā, vairs neatbilst faktiskajai situācijai. Minētie faktori mudināja Komisiju savā 2018. gada darba programmā paziņot par sava pārstrādāšanas priekšlikuma atsaukšanu⁴. Formāla atsaukšana notiks 2018. gada aprīlī.

Lai arī ar migrāciju un drošību saistītie mērķi kļūst arvien svarīgāki, nevajadzētu aizmirst, ka lielākā daļa vīzas pieteikuma iesniedzēju nerada nekādus drošības un/vai migrācijas riskus ES un sniedz būtiskus ieguvumus ES. Tāpēc šā priekšlikuma uzmanības centrā ir vīzu procedūras operatīvo aspektu racionalizēšana un uzlabošana un tiek ņemti vērā sarunās par Vīzu kodeksa pārstrādāšanas priekšlikumu gūtie rezultāti. Ir iekļauti jauni elementi, kas tika izvirzīti Komisijas 2017. gada septembra paziņojumā *Eiropas programmas migrācijas jomā īstenošana*⁵ un tā apspriešanā, piemēram, pietiekamu finanšu resursu nepieciešamība, lai atbalstītu dalībvalstis vīzu apstrādē, skaidri noteikumi par vairākkārtēju iecerēšanas vīzu ar ilgu derīguma termiņu izsniegšanu un vīzu politikas virzošā loma ES atpakaļuzņemšanas politikas īstenošanā.

Ar Komisijas priekšlikumu par Vīzu informācijas sistēmas tiesiskā regulējuma reformu (ar ko nāks klajā 2018. gada pavasarī) vēl vairāk pastiprinās vīzu procedūras drošību un efektivitāti, jo īpaši ņemot vērā tehnoloģiju attīstību un ļaujot dalībvalstu iestādēm un *bona fide* vīzas pieteikumu iesniedzējiem izmantot tās sniegtās priekšrocības, novēršot informācijas nepilnības dažās jomās, pastiprinot personu pārbaudes un uzlabojot procedūras kvalitāti un iznākumu.

• Saskaņība ar spēkā esošajiem noteikumiem politikas jomā

Kopējā vīzu politika ir saskaņotu noteikumu kopums, kas reglamentē:

¹ Komisijas ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei: "Lietpratīgāka vīzu politika ekonomikas izaugsmei." COM(2014) 165 final.

² Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 810/2009, ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss), īstenošanas izvērtējums. SWD(2014) 101 final.

³ COM(2014) 164 final.

⁴ COM(2017) 650 final, 24.10.2017, IV pielikums.

⁵ COM(2017) 558 final.

- to valstu kopējos “vīzu sarakstus”, kuru valstspiederīgajiem ir vajadzīga vīza ceļošanai uz ES, un to valstu “vīzu sarakstus”, uz kuru valstspiederīgajiem šī prasība neattiecas⁶;
- Vīzu kodekss nosaka procedūras un nosacījumus īstermiņa vīzu izsniegšanai;
- vienotu vīzas uzlīmes formu⁷; un
- VIS⁸, kurā ir reģistrēti visi vīzas pieteikumi un dalībvalstu lēmumi, tostarp pieteikuma iesniedzēju personas dati, fotogrāfijas un pirkstu nospiedumi.

Iekļaujot jaunus elementus, ierosinātie grozījumi tomēr būtiski nemainīs Vīzu kodeksu, un tāpēc arī turpmāk attiecībā uz vīzas pieteikumu apstrādi tiks piemēroti spēkā esošie principi.

• **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

Ierosinātie grozījumi, arī turpmāk uzturot drošību pie ārējām robežām un nodrošinot Šengenas zonas raitu darbību, atvieglos ceļošanu likumīgiem ceļotājiem un dalībvalstu interesēs vienkāršos tiesisko regulējumu, piemēram, pieļaus elastīgākus noteikumus konsulārās sadarbības jomā. Kopējai vīzu politikai arī turpmāk būtu jāveicina ekonomikas izaugsme, taču tai vajadzētu būt arī saskanīgai ar citām ES politikas jomām ārējo attiecību, tirdzniecības, izglītības, kultūras un tūrisma jomā.

Tomēr jaunā situācija migrācijas jomā un palielinātie draudi drošībai pēdējos gados ir izmainījuši politiskās debates jautājumos par Šengenas zonu kopumā un jo īpaši par vīzu politiku, liekot pārvērtēt līdzsvaru starp migrācijas un drošības problēmām, ekonomiskajiem apsvērumiem un vispārīgām ārējām attiecībām. Kopš 2014. gada, kad izvērtējums tika publicēts, arvien lielāku nozīmi iegūst Vīzu kodeksa mērķi par neatbilstīgas migrācijas un drošības risku novēršanu. Jaunais politiskais konteksts nozīmē, ka vīzu politiku var uzskatīt par rīku, ar kura palīdzību iespējams panākt progresu attiecībās ar trešām valstīm, kā par to jau liecina pieredze vīzu režīma liberalizācijas jomā.

Līdz ar to ir bijuši aicinājumi ES iedarbīgāk izmantot vīzu politiku ES sadarbībā ar trešām valstīm, jo īpaši migrācijas pārvaldības jomā. Eiropadome 2017. gada jūnijā aicināja pēc vajadzības no jauna izvērtēt vīzu politiku attiecībā uz trešām valstīm. Tādējādi būtu iespējams panākt reālu progresu atgriešanas un atpakaļuzņemšanas politikas jomā, vienlaikus ņemot vērā Savienības vispārējās attiecības ar konkrētām trešām valstīm. Tā kā Vīzu kodekss netika izveidots izmantošanai sviras efekta nolūkos attiecībā uz trešām valstīm, bet gan drīzāk kā līdzeklis vīzu izsniegšanas procedūru standartizēšanai, tas nav pilnībā piemērots jaunajai politiskajai situācijai. Komisija savā *2017. gada septembra Paziņojumā par Eiropas programmas migrācijas joma īstenošanu* atzina jauno realitāti un konstatēja, ka “būtu jāpārskata daži vīzu izsniegšanas noteikumi (piemēram, kas attiecas uz vīzām ar ilgu derīguma termiņu un vīzas nodevām), lai nodrošinātu, ka šiem noteikumiem ir nozīme mūsu atpakaļuzņemšanas politikā”. Detalizētas iespējas attiecībā uz tiesību aktu īstenošanu ir izskatītas pievienotajā ietekmes novērtējumā⁹.

⁶ Regula (EK) Nr. 539/2001, ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas, OV L 81, 21.3.2001., 1. lpp.

⁷ Padomes Regula (EK) Nr. 1683/95, ar ko nosaka vienotu vīzu formu, OV L 164, 14.7.1995., 1. lpp.

⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 767/2008 par Vīzu informācijas sistēmu (VIS) un datu apmaiņu starp dalībvalstīm saistībā ar īstermiņa vīzām (VIS regula), OV L 218, 13.8.2008., 60. lpp.

⁹ SWD(2018) 77; kopsavilkums: SWD(2018) 78.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

• Juridiskais pamats

Šā priekšlikuma juridiskais pamats ir Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 77. panta 2. punkta a) apakšpunkts. Ar priekšlikumu groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 810/2009 (2009. gada 13. jūlijs), ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss)¹⁰, kas tika balstīts uz līdzvērtīgiem Eiropas Kopienas dibināšanas līguma nosacījumiem, piemēram, 62. panta 2. punkta a) apakšpunktu un b) apakšpunkta ii) punktu.

• Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)

LESD 77. panta 2. punkts piešķir Savienībai pilnvaras paredzēt pasākumus par “kopēju vīzu un citu īstermiņa uzturēšanās atļauju politiku”.

Šis priekšlikums ir minētā noteikuma paredzētajās robežās. Mērķis ir pilnveidot un uzlabot Vīzu kodeksa noteikumus par nosacījumiem un procedūrām, lai izsniegtu vīzas ar paredzēto uzturēšanās laiku, kas dalībvalstu teritorijā nepārsniedz 90 dienas jebkurā 180 dienu laikposmā. Dalībvalstis to nevar pietiekami labi sasniegt, rīkojoties atsevišķi, jo spēkā esošu Savienības tiesību aktu (Vīzu kodeksu) var grozīt vienīgi Savienība.

• Proporcionalitāte

Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. panta 4. punktā noteikts, ka Savienības rīcības saturam un veidam ir jābūt samērīgam ar Līgumu mērķu sasniegšanai nepieciešamo. Šīs rīcības izvēlētajam veidam jābūt iespēja sasniegt priekšlikuma mērķi un to īstenot pēc iespējas efektīvāk.

Vīzu kodekss tika izveidots 2009. gadā ar regulu, lai nodrošinātu, ka to vienādi piemēro visās dalībvalstīs tāpat, kā tiek piemērots Šengenas *acquis*. Ar ierosināto iniciatīvu tiek grozīta regula, tāpēc arī tiesību akts jāizstrādā regulas veidā.

Attiecībā uz saturu šī iniciatīva ietver uzlabojumus spēkā esošajā regulā, balstoties uz politikas mērķiem, kas tika noteikti 2014. gada pārstrādātās redakcijas priekšlikumā. Triju jauniekļauto aspektu proporcionalitāte ir izvērtēta pievienotajā ietekmes novērtējumā¹¹; rezumējot:

- ierosinātais vīzas nodevas palielinājums ir samērīgs, jo atbilst tam, kāds būtu bijis palielinājums laika gaitā kopš 2006. gada (kad tika noteikta pašreizējā nodeva), balstoties uz kopējo inflācijas līmeni ES;
- ierosinātais ES mēroga standarta vairākkārtējas ieceļošanas vīzas “kaskādes” princips ir proporcionāls, jo tas lielā mērā atbilst pašreizējai praksei, kas pastāv daudzās dalībvalstīs un ko var pielāgot vietējiem apstākļiem labvēlīgākā vai ierobežojošākā veidā, un
- ierosinātie pasākumi par sadarbības uzlabošanu neatbilstīgu migrantu atpakaļuzņemšanas jomā ir proporcionāli, jo kopējā mehānisma īstenošana tiks pielāgota mērķorientēti, elastīgi un pakāpeniski. Tie neietekmē iespēju pieteikuma iesniedzējam saņemt vīzu, bet ietver dažus atvieglojumus attiecībā uz vīzas izsniegšanas procedūru vai arī vīzas nodevas lielumu.

¹⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 810/2009, ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss), OV L 243, 15.9.2009., 1. lpp.

¹¹ 7.1., 7.2. un 7.3. punkts.

- **Instrumenta izvēle**

Šis priekšlikums paredz pārstrādāt Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Regulu (EK) Nr. 810/2009, ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss). Tādēļ no tiesību aktu veidiem var izvēlēties tikai regulu.

3. **EX POST IZVĒRTĒJUMU, APSPIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI**

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Apspriešanos ar ieinteresētajām personām aptver ietekmes novērtējums¹², kas pievienots šim priekšlikumam.

- **Ietekmes novērtējums**

Šo priekšlikumu pamato ietekmes novērtējums, kurā uzmanības centrā ir izvirzītas trīs galvenās problēmu jomas. Pārējie elementi, kas ir saistīti ar vīzu procedūru atvieglošanu vai spēkā esošo noteikumu precizēšanu un racionalizēšanu, ir pārņemti no 2014. gada pārstrādāšanas priekšlikuma¹³. Lielākā daļa no tiem attiecas uz procedūras jautājumiem, kas sniedz ierobežotas iespējas apsvērt atšķirīgus politikas risinājumus, un tāpēc ietekmes novērtējumā nav sīkāk apskatīti.

Balstoties uz pieejamajiem datiem un rezultātiem, kas gūti apspriešanos ar ieinteresētajām personām gaitā un atklātā sabiedriskajā apspriešanās, tika novērtēta šādu politikas risinājumu ietekme.

1. problēmu joma: nepietiekami finanšu resursi vīzu apstrādes atbalstam

- risinājums 1 A: *status quo* — kopējā vīzas nodeva (EUR 60) netiek grozīta;
- risinājums 1 B: nacionālās vīzas nodevas, kas pamatotas uz administratīvajām izmaksām;
- risinājums 1 C: kopējās vīzas nodevas palielināšana, nosakot dažādus variantus: EUR 80, EUR 100, EUR 120 vai EUR 80 par vīzu, kuras derīguma termiņš nepārsniedz 6 mēnešus, un EUR 120 par vairākkārtējas ieceļošanas vīzu, kuras derīguma termiņš ir no viena līdz pieciem gadiem.

Vēlamais risinājums ir mērens kopējās vīzas nodevas palielinājums līdz EUR 80. Tas nav pats efektīvākais risinājums, jo lielāks nodevas palielinājums acīmredzami radītu lielākus finanšu resursus. Tomēr tā rezultātā stabili palielinātos dalībvalstu ieņēmumi (+26 %) un līdz ar to arī atbalsts vīzu apstrādes integritātei un Šengenas zonas drošībai. Tai pašā laikā mērens nodevas palielinājums (EUR 20) neietekmēs lielāko daļu vīzas pieteikumu iesniedzēju, jo tas nebūs noteicošais faktors salīdzinājumā ar aviobiļetēm uz Eiropu un citiem ar ceļojumu saistītiem izdevumiem. Negatīvā ietekme uz ceļotāju paradumiem un tādējādi uz ES tūrisma un ceļojumu nozari būs minimāla. Salīdzinot starptautiskā mērogā, nodeva joprojām būs salīdzinoši maza un līdz ar to konkurētspējīga.

2. problēmu joma: atkārtotas vīzas procedūras regulāri ceļojošām personām

- risinājums 2 A: *status quo* — dalībvalstis nosaka savu pieeju vairākkārtējas ieceļošanas vīzu ar ilgu derīguma termiņu izsniegšanā;
- risinājums 2 B: ieteicamā paraugprakse;

¹² SWD(2018) 77.

¹³ SWD(2014) 67 un SWD 68.

- risinājums 2 C: kopēja vairākkārtējas ieceļošanas vīzas kaskādes sistēma, paredzot dažādus variantus (vairākkārtējas ieceļošanas vīzas saskaņā ar kaskādes sistēmu, vairākkārtējas ieceļošanas vīzas saskaņā ar kopējo un nacionālo kaskādes sistēmu, vairākkārtējas ieceļošanas vīza saskaņā ar nacionālo kaskādes sistēmu);
- risinājums 2 D: standarta vairākkārtējas ieceļošanas vīzas ar derīguma termiņu divi vai pieci gadi.

Vēlamais risinājums ir saskaņā ar “universālu pieeju” noteikta vairākkārtējas ieceļošanas vīzu kaskāde ES mērogā un iespēja šādu kaskādes sistēmu pielāgot konkrētām valstīm. Lai arī tas nav visefektīvākais risinājums (salīdzinājumā ar risinājumiem, kas paredzētu kā standarta vīzas izsniegt vairākkārtējas ieceļošanas vīzas ar ilgu derīguma termiņu), tas lielā mērā sasniegtu mērķi, proti, lielāku skaitu izsniegto vairākkārtējas ieceļošanas vīzu ar ilgu derīguma termiņu. Tas turklāt ļauj trešām valstīm piemērojamo minimālo standartu apvienot ar iespēju piemērot labvēlīgākus risinājumus konkrētām trešām valstīm, ņemot vērā vietējos apstākļus un migrācijas risku. Tā kā bieži ceļojošām personām vīzas procedūru skaits samazināsies, radīsies izmaksu ietaupījumi dalībvalstīm un pieteikuma iesniedzējiem. Vienlaikus tas ļaus vairākkārtējas ieceļošanas vīzu turētājiem neplānoti doties ceļā un tādējādi sekmēs ES tūrisma nozares konkurētspēju.

3. problēmu joma: nepietiekams neatbilstīgo migrantu atgriešanas apjoms uz dažām izcelsmes valstīm

- risinājums 3 A: *status quo* — Padomes “instrumentu kopuma pieeja” (Padomes koordinēts mehānisms, lai spēkā esošā tiesiskā regulējuma ietvaros piemērotu ar vīzas procedūru saistītus pasākumus trešām valstīm, kuras nesadarbojas atpakaļuzņemšanas jomā);
- risinājums 3 B: pozitīvi stimuli vīzu politikas jomā;
- risinājums 3 C: negatīvi stimuli vīzu politikas jomā, paredzot dažādus variantus (maksimālas ietekmes pieeja ar mērķi jau no paša sākuma to piemērot visiem pasu turētājiem vai mērķorientēta pieeja divos posmos: diplomātisko un dienesta pasu turētājiem, vēlāk — parasto pasu turētājiem).

Vēlamais risinājums ir mērķorientēti negatīvi stimuli. Negatīvi pasākumi vīzu jomā, šķiet, būtu visiedarbīgākie, lai panāktu pārmaiņas no trešo valstu valdību puses attiecībā uz sadarbību ar dalībvalstīm neatbilstīgu migrantu atpakaļuzņemšanā, kaut gan, lai gūtu pilnīgus panākumus, varētu nākties tos apvienot ar pasākumiem citās politikas jomās. Tai pašā laikā elastīga pieeja, to vispirms piemērojot attiecīgās valsts valdības amatpersonām vai visai sabiedrībai kopumā, ir vispiemērotākā un samērīgākā pieeja, un tā vismazāk negatīvi ietekmēs ceļojumus, ekonomikas nozares un ES pozīciju un reputāciju.

Priekšlikumā ir iekļauta mērķorientēta pieeja, taču tā vietā, lai tiesību aktā noteiktu divu fāžu pieeju, tekstā pieļauj elastību attiecībā uz pasākumu piemērošanu praksē.

• **Pamattiesības**

Ierosinātajos grozījumos tiek ievērotas pamattiesības, kas izklāstītas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Ierosinātais grozījums neietekmē ES budžetu.

5. CITI ELEMENTI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzības, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Tā kā kopš 2014. gadā publicētā izvērtēšanas ziņojuma būtiskas izmaiņas Vīzu kodeksā nav veiktas, tā konstatējumi joprojām ir aktuāli. Skatīt arī pievienotā ietekmes novērtējuma 4. pielikumu.

Ierosinātie grozījumi attiecas uz Vīzu kodeksu, kura īstenošana tiek izvērtēta arī ar Šengenas izvērtēšanas mehānisma starpniecību saskaņā ar Padomes Regulu (ES) Nr. 1053/2013¹⁴, neskarot Komisijas kā Līgumu uzraudzītājas lomu (LES 17. panta 1. punkts).

- **Līgumiem pievienoto dažādo protokolu un ar trešām valstīm noslēgto asociācijas nolīgumu sekas**

Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 810/2009¹⁵ paredz procedūras un nosacījumus, lai izsniegtu vīzas ar paredzēto uzturēšanās laiku, kas dalībvalstu teritorijā nepārsniedz 90 dienas jebkurā 180 dienu laikposmā.

Tā kā šā priekšlikuma juridiskais pamats ir atrodams LESD trešās daļas V sadaļā, piemēro mainīgās ģeometrijas sistēmu, kas paredzēta protokolos par Dānijas, Īrijas un Apvienotās Karalistes nostāju un Šengenas protokolā. Priekšlikums balstās uz Šengenas *acquis*. Tāpēc būtu jāņem vērā dažādo protokolu un Šengenas asociēšanas nolīgumu sekas attiecībā uz Dāniju, Īriju un Apvienoto Karalisti, Islandi un Norvēģiju, Šveici un Lihtenšteinu. Tāpat ir jāņem vērā dažādo pievienošanās aktu sekas. Katras attiecīgās valsts situācija ir sīki izklāstīta šā priekšlikuma 18.–26. apsvērumā.

- **Konkrētu priekšlikuma noteikumu sīks skaidrojums**

1. pants. Priekšmets un piemērošanas joma

- Horizontāla izmaiņa 1. punktā: visā tekstā svītrot norādi uz “tranzītu” kā ceļojuma mērķi, jo atceļ mākslīgo nošķirumu starp tranzītu un uzturēšanos (tranzīts nozīmē uzturēšanos) (īpašo tranzīta vīzu atcēla 2009. gadā pieņemtajā Vīzu kodeksā).

2. pants — Definīcijas

- Panta 2. punkta a) apakšpunkts: skatīt skaidrojumu 1. panta 1. punktā.
- Panta 7. punkts: iekļauj norādi uz atbilstīgu juridisko pamatu (Lēmums Nr. 1105/2011).
- Kā lieku svītrot 11. punktu, jo jēdziens “komerciālais starpnieks” ir aprakstīts 45. pantā.
- Panta 12. punkts: pievieno jēdziena “jūrnieks” definīciju, lai nodrošinātu, ka dažādus procedūras atvieglojumus piemēro visiem darbiniekiem, kas strādā uz kuģiem.

3. pants — Trešo valstu valstspiederīgie, kam ir vajadzīga lidostas tranzītvīza

- Panta 5. punkta b) un c) apakšpunkts: iekļauj norādi uz Nīderlandes Karalistes teritorijām Karību jūrā.

¹⁴ Padomes Regula (ES) Nr. 1053/2013 (2013. gada 7. oktobris), ar ko izveido izvērtēšanas un uzraudzības mehānismu, lai pārbaudītu Šengenas *acquis* piemērošanu, un ar ko atceļ Izpildu komitejas lēmumu (1998. gada 16. septembris), ar ko izveido Šengenas izvērtēšanas un īstenošanas pastāvīgo komiteju (OV L 295, 6.11.2013., 27. lpp.).

¹⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 810/2009 (2009. gada 13. jūlijs), ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss) (OV L 243, 15.9.2009., 1. lpp.).

4. pants — Iestādes, kas ir kompetentas piedalīties ar pieteikumu izskatīšanu saistītās procedūrās

- Panta 2. punkts: iekļauj norādi uz jauno 36.a pantu, kas ļauj izsniegt vīzas pie ārējām robežām saskaņā ar īpašu shēmu.

5. pants — Dalībvalsts, kas ir kompetenta izskatīt pieteikumu un pieņemt par to lēmumu

- Panta 1. punkta b) apakšpunktu groza, lai, nosakot, kura dalībvalsts ir kompetenta izskatīt pieteikumu, ja plānotais ceļojums ietver vairāk nekā vienu galamērķi, saglabātu tikai vienu objektīvu kritēriju, proti, uzturēšanās ilgumu. Mērķis ir palielināt skaidrību vīzas pieteikuma iesniedzējiem un izvairīties no domstarpībām dalībvalstu starpā par kompetenci.
- Turklāt noskaidro kompetenci tajos gadījumos, kad personai īsā laika posmā jānododas vairākos nesaistītos ceļojumos uz dažādām dalībvalstīm un vīzas pieteikuma iesniegšana katram ceļojumam būtu ne tikai neiespējama laika ierobežojumu dēļ, bet arī radītu pārmērīgu slogu.

8. pants — Pārstāvības pasākumi

- Pašreizējo 2. pantu svītro, lai nodrošinātu, ka pārstāvošā dalībvalsts pilnībā atbild par vīzas pieteikuma apstrādi pārstāvētās dalībvalsts vārdā, un tādējādi tiks racionalizēta vīzas pieteikumu apstrāde saskaņā ar pārstāvības pasākumiem un nodrošināta atbilstība savstarpējās uzticēšanās principam, kas ir Šengenas *acquis* pamatā.
- Panta 3. punkts reglamentē lietu un datu iegūšanu un pārsūtīšanu dalībvalstu starpā gadījumos, kad dalībvalsts pārstāv citu dalībvalsti tikai biometrisko identifikatoru iegūšanas un pārsūtīšanas nolūkā.
- Panta 4. punktu groza, lai ņemtu vērā to, ka tiek svītrotā iespēja, ka pārstāvētā dalībvalsts var pieprasīt, lai to iesaista lietās, ko izskata pārstāvības kārtībā.
- Panta 7. punktā nosaka minimālo termiņu, kādā pārstāvētajām dalībvalstīm jāinformē Komisija par pārstāvības vienošanās noslēgšanu vai izbeigšanu.
- Panta 8. punktā noteikts, ka pārstāvošās dalībvalstis vienlaikus informē citas dalībvalstis un ES delegāciju attiecīgajā jurisdikcijā par pārstāvības vienošanos noslēgšanu vai izbeigšanu.
- Panta 10. punktu pievieno, lai novērstu pārāk ilgu darbības pārtraukumu un vīzas uzlīmju manuālu izsniegšanu.

9. pants — Praktiski noteikumi attiecībā uz pieteikuma iesniegšanu

- Panta 1. punktā līdz sešiem mēnešiem pagarina maksimālo termiņu, kādā jāiesniedz pieteikums, lai ceļotāji varētu veikt savlaicīgu plānošanu un lai izvairītos no īpaši noslogotiem laikposmiem; jūrnieki savu īpašo darba apstākļu dēļ var iesniegt savus pieteikumus deviņus mēnešus pirms paredzētā ceļojuma. Minimālais termiņš, kādā var iesniegt pieteikumu, ir noteikts, lai dalībvalstīm būtu pietiekami daudz laika pienācīgi novērtēt pieteikumus un organizēt darbu.

- Panta 4. punktu groza, lai precizētu noteikumus par to, kas var iesniegt pieteikumu pieteikuma iesniedzēja vārdā, un sniedz norādi uz profesionālām, kultūras, sporta vai izglītības apvienībām vai iestādēm, tās nošķirot no komerciāliem starpniekiem.
- Panta 5. punktu pārceļ no iepriekšējā 40. panta 4. punkta un groza, lai uzsvētu pamatprincipu, ka pieteikuma iesniedzējam pieteikuma iesniegšanas nolūkā būtu jāierodas tikai vienā vietā.

10. pants — Vispārēji pieteikuma iesniegšanas noteikumi

- Panta 1. punktu aizstāj ar jaunu tekstu, lai ņemtu vērā to, ka tiek atcelts vispārējais princips, saskaņā ar kuru visiem pieteikuma iesniedzējiem vīzas pieteikums katru reizi jāiesniedz personīgi. Šīs izmaiņas neskar pienākumus, kas dalībvalstīm noteikti ar Direktīvu 2004/38/EK, jo īpaši tās 5. panta 2. punktu. Tiek prasīts, lai pieteikuma iesniedzēji ierodas personīgi konsulatā vai pie ārpakalpojumu sniedzēja, lai sniegtu pirkstu nospiedumus, kas tiks glabāti VIS.
- Panta 2. punktu svītros saistībā ar grozījumiem 1. punktā.

11. pants — Pieteikuma veidlapa

- Panta 1. punktu groza, lai iekļautu norādi uz iespēju pieteikuma veidlapu aizpildīt un parakstīt elektroniski.
- Iekļauj 1.a punktu, lai uzsvētu to, ka elektroniskā pieteikuma veidlapu saturam jāatbilst I pielikumā sniegtās vienotā pieteikuma veidlapas saturam un ka nevar iekļaut papildu ierakstus.
- Panta 3. punktu vienkāršo, lai nodrošinātu, ka pieteikuma veidlapa vienmēr ir pieejama vismaz tās dalībvalsts, kuras vīza tiek pieprasīta, un uzņēmējvalsts oficiālajā valodā.
- Panta 4. punktu svītros saistībā ar grozījumiem 3. punktā.

14. pants — Apliecinātie dokumenti

- Panta 4. punktu groza, lai precizētu un vairāk saskaņotu izdevumu segšanas un/vai uzaicinājuma valsts veidlapu saturu.
- Panta 5. punktu aizstāj, lai ņemtu vērā vietējās Šengenas sadarbības lielāko nozīmi (48. panta 1. punkts).
- Iekļauj 5.a punktu, lai ņemtu vērā nosacījumus par 52. panta 2. punktā noteiktajiem īstenošanas pasākumiem.

15. pants — Ceļojuma medicīniskā apdrošināšana

- Panta 1. punktā svītros norādi uz “divām” ieceļošanas reizēm saistībā ar šādas pašas norādes svītrošanu 24. panta 1. punktā.
- Panta 2. punktu groza, lai precizētu, ka pieteikuma iesniedzējiem, kas pieprasa vairākkārtējas ieceļošanas vīzu, pierādījums par ceļojuma medicīnisko apdrošināšanu jāsniedz tikai attiecībā uz pirmo plānoto apmeklējumu.

16. pants — Vīzas nodeva

- Panta 1. punkts: vīzas nodevu palielina no EUR 60 līdz EUR 80, lai labāk segtu dalībvalstu izmaksas; tas palielinās dalībvalstu ieņēmumus (+26 %), bet negatīvi neietekmēs lielāko daļu vīzas pieteikuma iesniedzēju salīdzinājumā ar izdevumiem, kas rodas saistībā ar ceļojumu, un citiem saistītajiem izdevumiem. Ievieš mehānismu, lai novērtētu vajadzību ik pēc diviem gadiem pārskatīt vīzas nodevu, ņemot vērā tādu kritērijus kā, piemēram, ES inflācijas līmeni. Tas ļaus nodevu regulāri uzraudzīt un attiecīgā gadījumā pārskatīt. *Inter alia* ierosinātā nodevas palielināšana ļaus dalībvalstij saglabāt adekvātu konsulāro darbinieku skaitu vīzas pieteikumu apstrādāšanai, ievērojot 23. pantā noteikto termiņu.
- Panta 2. punkts: vīzas nodeva nepilngadīgajiem (6–12 gadus veciem) tiks palielināta par EUR 5 un būs EUR 40.
- Panta 3. punktu svīturo, jo norāde par administratīvajām izmaksām ir mākslīga, ņemot vērā to, ka pētījumi liecina, ka administratīvās izmaksas precīzi aprēķināt nav iespējams. Neprecīzo norādi par regulārām pārskatīšanām aizstāj ar skaidrāku pārskatīšanas mehānismu, kas noteikts 8.a pantā.
- Panta 4. punkta c) apakšpunkts: groza tekstu, lai nodrošinātu, ka vīzas nodevas atcelšana attiecas arī uz pētniekiem, kas piedalās semināros/konferencēs, un iekļauj norādi par pareizu juridisko pamatu.
- Panta 5. punktu svīturo, jo par vispārēju iespēju atcelt vīzas nodevas lielākoties lemj centrālajā līmenī, un līdz ar to saskaņošana vietējā līmenī nav iespējama.
- Ar jauno 8.a pantu izveido mehānismu regulārai (ik pēc diviem gadiem) pārskatīšanai un norāda uz kritērijiem, kas pamato šādu pārskatīšanu.

17. pants — Pakalpojumu maksa

- Panta 1. punktā svīturo norādi uz “papildu” pakalpojumu maksu, jo tā ir maldinoša.
- Panta 3. punktu svīturo, jo pieredze liecina, ka šāda pakalpojumu maksas, kas noteikta vispārējos līgumos centrālajā līmenī, saskaņošana vietējā līmenī nav iespējama.
- Iekļauj jaunu 4.a pantu, kas ļauj ārpakalpojumu sniedzējiem, kas darbojas trešās valstīs, kuru valstspiederīgajiem piemēro vīzas prasību un kurās neviena dalībvalsts nepieņem vīzas pieteikumus, noteikt lielāku pakalpojumu maksu. Lielāka pakalpojumu maksa segs izmaksas saistībā ar pieteikuma lietu un ceļošanas dokumentu pārsūtīšanu uz konsulātu un atgriešanu konsulātā, kas izskata lietu un kas atrodas citā valstī.
- Panta 5. punktu svīturo, jo dalībvalstīm nevajadzētu būt pienākumam saglabāt iespēju iesniegt pieteikumu tieši konsulātā tajās vietās, kur pilnvaras pieņemt vīzas pieteikumus ir piešķirtas ārpakalpojumu sniedzējam. Tas neliedz dalībvalstīm piedāvāt iespēju iesniegt pieteikumus tieši.

21. pants — Ieceļošanas nosacījumu pārbaude un risku izvērtējums

- Panta 3. punkta e) apakšpunktu groza saistībā ar grozījumu 15. panta 2. punktā.
- Panta 4. punktu groza, lai precizētu atšķirību starp iepriekšējiem uzturēšanās laikiem saskaņā ar īstermiņa vīzām un citiem vīzu veidiem vai uzturēšanās atļaujām.

- Panta 8. punktu groza, lai dalībvalstis pārrunām ar pieteikuma iesniedzējiem varētu izmantot mūsdienīgus saziņas līdzekļus un neprasītu, lai viņi ierodas konsulātā personīgi.

22. pants — Iepriekšēja apspriešanās

- Panta 2. punktu groza, lai dalībvalstīm noteiktu pienākumu atbildēt uz pieprasījumiem par apspriešanos pēc iespējas drīz un ne vēlāk kā septiņu kalendāro dienu laikā.
- Panta 3. punktā pieprasa, lai dalībvalstis paziņotu par iepriekšējas apspriešanās pieprasījumiem ne vēlāk kā 15 kalendārajās dienās pirms pasākuma ieviešanas, lai savlaicīgi informētu pieteikuma iesniedzējus un lai citas dalībvalstis varētu sagatavoties tehniskajā līmenī.
- Panta 5. punktu svīturo, jo tas ir novecojis.

23. pants — Lēmums par pieteikumu

- Panta 1. punktā nosaka, ka lēmums parasti būtu jāpieņem ne ilgāk kā 10 dienu laikā. Saskaņā ar Vīzu informācijas sistēmā reģistrēto informāciju lēmums tiek pieņemts vidēji 5 dienu laikā. Dažas dalībvalstis izmanto īsus lēmuma pieņemšanas termiņus kā apzinātu līdzekli ceļotāju piesaistīšanai, un pārmērīgi lielas atšķirības starp apstrādes laikiem noved pie vīzu izdevīgākas iegādes. Ierosinātais vīzas nodevas palielinājums ļaus dalībvalstīm konsulātos saglabāt vai palielināt to darbinieku skaitu, kas pieņem lēmumus, lai nodrošinātu, ka lēmumi par pieteikumiem tiek pieņemti, nepārsniedzot maksimālo termiņu.
- Panta 2. punktu groza, lai varētu pagarināt lēmuma pieņemšanas maksimālo termiņu līdz 45 dienām, un svīturo pēdējo teikuma daļu, jo atceļ noteikumu, saskaņā ar kuru pārstāvētā dalībvalsts var pieprasīt, lai ar to apspriežas par gadījumiem, kurus izskata pārstāvības kārtībā (8. panta 4. punkts).
- Panta 3. punktu svīturo, jo 60 kalendāro dienu laikposms īstermiņa vīzas pieteikuma izskatīšanai ir pārāk garš.
- Panta 4. punktā iekļauj jaunu ba) punktu, lai iekļautu pašreizējā Vīzu kodeksā trūkstošo norādi par lidostas tranzītvīzām.
- Panta 4. punkta d) apakšpunktu svīturo, jo atceļ noteikumu, kas ļauj apspriesties ar pārstāvēto dalībvalsti; līdz ar to atceļ prasību, ka pārstāvošā dalībvalsts dažus gadījumus nodod izskatīšanai pārstāvētajā dalībvalstī.

24. pants — Vienotas vīzas izsniegšana

- Panta 1. punkta otrās rindkopas pirmajā teikumā kā lieku svīturo norādi par “divām” ieceļošanas reizēm — tā ir ietverta vārdā “vairākām” (ieceļošanas reizēm) un varētu ierobežot vairākkārtējas ieceļošanas vīzu izsniegšanu.
- Trešo rindkopu svīturo saistībā ar norādes par “tranzītu” svītrošanu 1. panta 1. punktā.
- Panta 1. punkta ceturtās rindkopas formulējumu precizē, svītrojot norādi par “papildtermiņu”, jo tā maldināja attiecībā uz ceļojuma medicīniskās apdrošināšanas derīguma termiņa aprēķināšanu.

- Ar pārformulēto 2. punktu izveido vispārējus noteikumus par tādu vairākkārtējas ieceļošanas vīzu pakāpenisku izsniegšanu, kurām ir ilgs derīguma termiņš, t. i., kaskādes sistēmu. Šādi saskaņoti noteikumi novērsīs vīzu izdevīgāku iegādi un krāpnieciskas darbības, kad pieteikuma iesniedzēji mēģina noslēpt patieso galamērķa dalībvalsti, lai varētu pieteikties konsulatā, kas, pēc viņu uzskatiem, izsniedz vīzas ar visilgāko derīguma termiņu.
- Iekļauj jaunu 2.a punktu, lai ļautu novirzīties no 2. punkta gadījumos, kad pastāv pamatotas šaubas par to, vai pieteikuma iesniedzējs atbildīs ieceļošanas noteikumiem visā vīzas derīguma termiņa laikā.
- Iekļauj jaunu 2.b punktu, lai vietējā mērogā varētu piemērot kaskādes sistēmu, ņemot vērā vietējos apstākļus un migrācijas un drošības riskus.
- Iekļauj jaunu 2.c punktu, ko var piemērot citos gadījumos, kad vīzas pieteikuma iesniedzēji ir tiesīgi saņemt vairākkārtējas ieceļošanas vīzu ar ilgu derīguma termiņu.
- Jaunais 2.d punkts attiecas uz šādu vietēju kaskādes sistēmu pieņemšanas procedūrām. Sniedz norādi uz vajadzību, novērtējot pielāgošanas iespējas vietējā mērogā, ņemt vērā migrācijas un drošības risku un trešās valsts sadarbību neatbilstīgu migrantu atpakaļuzņemšanas jomā.

25.a pants — Sadarbība atpakaļuzņemšanas jomā

- Panta 1. punkts: vispārējos noteikumus par ierobežotu skaitu apliecinošo dokumentu, 16. panta 1. punktā noteikto vīzas nodevu, vīzas nodevas atcelšanu diplomātisko pasu turētājiem, 10 dienu ilgu apstrādes laiku un vairākkārtējas ieceļošanas vīzu izsniegšanu, pamatojoties uz objektīviem un atbilstīgiem kritērijiem, nepiemēros to trešo valstu valstspiederīgajiem, kuras nesadarbojas atpakaļuzņemšanas jautājumos. Ierobežojošo pasākumu precīza īstenošanas kārtība tiks izklāstīta 5. punktā minētajā īstenošanas aktā.
- Panta 2. punkts: Komisijai, ņemot vērā virkni rādītāju, regulāri jāizvērtē trešo valstu sadarbība atpakaļuzņemšanas jomā.
- Panta 3. punkts: dalībvalstis, pamatojoties uz tādiem pašiem rādītājiem, kas izklāstīti 2. punktā, var ziņot par būtiskām un pastāvīgām praktiskajām problēmām atpakaļuzņemšanas jomā ar attiecīgo trešo valsti.
- Panta 4. punkts: Komisijai viena mēneša laikā ir jāizvērtē dalībvalstu paziņojumi.
- Panta 5. punkts: Komisijai, pamatojoties uz pašas veikto dalībvalstu paziņojumu analīzi, gadījumos, kad tā uzskata, ka ir nepieciešama rīcība, ir jāpieņem īstenošanas akts, ar kuru uz laiku aptur/piemēro attiecīgos noteikumus (sal. ar 1. punktu) visiem attiecīgās trešās valsts valstspiederīgajiem vai to kategorijām.
- Panta 6. punkts: Komisijai pastāvīgi jāizvērtē trešās valsts faktiskā sadarbība atpakaļuzņemšanas jomā, lai pielāgotu vai atsauktu ierobežojošo pasākumu piemērošanu.
- Panta 7. punkts: vēlākais sešus mēnešus pēc īstenošanas akta spēkā stāšanās Komisija sniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par progresu, kas gūts sadarbībā atpakaļuzņemšanas jomā.

27. pants — Vīzas uzlīmes aizpildīšana

- Aizstāj 1. punktu un svītro VII pielikumu par vīzas uzlīmes aizpildīšanu, un pilnvaro Komisiju ar īstenošanas aktu pieņemt sīki izstrādātas norādes par vīzas uzlīmes aizpildīšanu.
- Panta 2. punktu groza, lai konkretizētu noteikumus par valstu ierakstiem vīzas uzlīmē.
- Panta 4. punktu groza, lai nodrošinātu to, ka rokrakstā var aizpildīt tikai vienreizējas ieceļošanas vīzas uzlīmes.

29. pants — Vīzas uzlīmes ielīmēšana

- Panta 1. punktu groza, lai ņemtu vērā to, ka ir svītrots VIII pielikums.
- Iekļauj 1.a punktu, lai pilnvarotu Komisiju ar īstenošanas aktu pieņemt praktiskas norādes par to, kā ielīmēt vīzas uzlīmi.

31. pants — Informācija citu dalībvalstu centrālajām iestādēm

- Panta 2. punktu groza, lai nodrošinātu savlaicīgu informācijas sniegšanu citām dalībvalstīm atbilstīgi grozījumiem, kas veikti 22. pantā (iepriekšēja apspriešanās).

32. pants — Vīzas atteikšana

- Panta 1. punkta a) apakšpunktā iekļauj jaunu iia) punktu, lai novērstu izlaidumu saistībā ar lidostas tranzītu.
- Panta 3. punktu aizstāj, norādot prasību, ka dalībvalstīm ir jāsniedz detalizēta informācija par pārsūdzības procedūrām un jānodrošina, ka ar šādām procedūrām tiek garantētas tiesības iesniegt apelācijas prasību (sal. Tiesas nolēmumu lietā C-403/16).
- Panta 4. punktu svītro, jo ir svītrotā prasība, ka pārstāvošā dalībvalsts dažus gadījumus nodod izskatīšanai pārstāvētajā dalībvalstī.

36. pants — Vīzas, ko pie ārējām robežām izsniedz jūrniekiem tranzītā

- Panta 2. punktu svītro.
- Iekļauj 3. punktu, lai pilnvarotu Komisiju pieņemt praktiskas norādes par to, kā pie robežām izsniegt vīzas jūrniekiem.

36.a pants — Vīzas, kurām piesakās pie ārējām robežām saskaņā ar īpašu shēmu

- Atkāpjoties no vispārējiem noteikumiem par vīzu izsniegšanu pie ārējās robežas, iekļauj jaunus noteikumus, lai veicinātu īstermiņa tūrisma (apmeklējumi, kuru ilgums nepārsniedz 7 dienas). Dalībvalstis drīkstēs izsniegt vīzas pie ārējās robežas saskaņā ar īpašu shēmu, ievērojot stingrus kritērijus un paziņojot un publicējot ar tās organizatorisko kārtību saistīto informāciju. Sīki izstrādāti noteikumi paredz aizsardzības pasākumus, lai samazinātu neatbilstīgu migrāciju un drošības riskus, jo īpaši, šādu shēmu darbības ilgumu ierobežojot uz četriem mēnešiem un to piemērošanas jomu attiecinot tikai uz tās valsts valstspiederīgajiem, kura piekļaujas sauszemes robežas robežšķērsošanas vietai, vai tās valsts valstspiederīgajiem, no kuras ir tieša prāmju satiksme uz jūras robežas robežšķērsošanas vietu. Īpaši apmācītam personālam atbilstošās struktūrās pilnībā jāpārbauda atbilstība visiem

ieceļošanas nosacījumiem. Izsniegtā vīza ir derīga tikai vienreizējai ieceļošanai vīzu izsniegušajā dalībvalstī un ne ilgāk kā septiņas dienas. Shēmas var piemērot tikai to trešo valstu valstspiederīgajiem, ar kurām ir noslēgts atpakaļuzņemšanas nolīgums un attiecībā uz kurām nav sākts piemērot 25.a pantā minēto mehānismu.

37. pants — Vīzu daļu darba organizēšana

- Panta 3. punktu groza, lai būtu iespējama elektroniskā arhivēšana un lai samazinātu minimālo arhivēšanas ilgumu.

38. pants — Resursi pieteikumu izskatīšanai un konsulātu pārraudzībai

- Iekļauj jaunu 1.a punktu, lai nodrošinātu vīzu apstrādes procedūras pilnīgu integritāti un pienācīgu pārraudzību.

40. pants — Konsulārā organizācija un sadarbība

- Iekļauj elastīgākus noteikumus, kas dalībvalstīm ļauj optimizēt savu resursu izmantošanu, pastiprināt konsulāro pārstāvību un attīstīt sadarbību.
- Panta 1. punkta otrais teikums ir novecojis, jo pieteikumu iesniegšana konsulātos vairs nav pamatprincips, un tāpēc to svītro.
- Panta 2. punkta b) apakšpunkta formulējumu maina, jo svītro bijušo 41. pantu un atsakās no ārpakalpojumu izmantošanas “galējas nepieciešamības gadījumā”.

41. pants — Dalībvalstu sadarbība

- Šis pants ir svītrots, jo izrādījās, ka tajā izklāstīto iespēju izmantošana nav iespējama. Pārskatītais 40. pants ļauj dalībvalstīm attīstīt sadarbību elastīgākā veidā.
-

43. pants — Sadarbība ar ārpakalpojumu sniedzējiem

- Panta 3. punktu svītro, jo dalībvalstis pasaules mēroga līgumus ar ārpakalpojumu sniedzējiem parasti sastāda centrālajā līmenī.
- Panta 6. punkta a) apakšpunktā iekļauj norādi uz obligāto informāciju, kas jāsniedz pieteikuma iesniedzējiem.
- Panta 6. punkta e) apakšpunktu groza saistībā ar grozījumiem 10. un 40. pantā.
- Panta 7. punktu groza, lai paplašinātu to subjektu klāstu, kas var piedalīties uzaicinājumos iesniegt piedāvājumus.
- Panta 9. punktu groza, lai ņemtu vērā jaunus tiesību aktus par datu aizsardzību un nodrošinātu to, ka dalībvalstu datu aizsardzības uzraudzības iestādes uzrauga, kā ārpakalpojumu sniedzēji ievēro datu aizsardzības noteikumus.
- Panta 11. punktu groza, lai uzsvērtu, ka dalībvalstīm ir jāpārbauda, vai ārpakalpojumu sniedzēji sniedz vīzas pieteikuma iesniedzējiem visu informāciju, kas prasīta saskaņā ar 47. panta 1. punktu, un lai pastiprinātu dalībvalstu pienākumu uzraudzīt ārpakalpojumu sniedzējus.
- Iekļauj jaunu 11.a punktu, kurā pieprasa, lai dalībvalstis reizi gadā ziņotu Komisijai par savu sadarbību ar ārpakalpojumu sniedzējiem un par to uzraudzību.

—

44. pants — Datu šifrēšana un droša pārsūtīšana

- Panta 1., 2. un 3. punktu groza, lai ņemtu vērā to, ka 8. pantā svītro norādes par pārstāvētās dalībvalsts iesaistīšanu.

45. pants — Dalībvalstu sadarbība ar komerciāliem starpniekiem

- Panta 1. punktu groza, jo ir svītrots bijušais 2. panta 11. punkts, t. i., komerciāla starpnieka definīcija.
- Panta 3. punktu groza, jo tas dublē 21. panta 3. punkta e) apakšpunktā izklāstīto vispārīgo noteikumu par pārliecināšanos, vai pieteikuma iesniedzējam ir atbilstoša ceļojuma medicīniskā apdrošināšana.

47. pants

- Panta 1. punkta c) apakšpunktu groza, lai ņemtu vērā to, ka svītro bijušo 41. pantu.

48. pants — Vietējā Šengenas sadarbība

- Panta 1. punkta formulējumu maina, lai precizētu vietējās Šengenas sadarbības (LSC) obligāto raksturu.
- Panta 1.a punkta pirmo teikumu un a) un b) apakšpunktu groza, norādot, ka LSC ietvaros tiek izveidoti saskaņoti apliecinošo dokumentu saraksti un sagatavota vairākkārtējas ieceļošanas vīzas kaskādes sistēmas īstenošana vietējā mērogā.
- Panta 2. punktu svītro, un tā saturu iekļauj 1.a punktā.
- Panta 3. punkta a) apakšpunktu groza, lai noteiktu, ka vietējā mērogā statistikas datus par vīzām vāc reizi ceturksnī (nevis reizi mēnesī).
- Panta 3. punkta b) apakšpunktu groza, lai noskaidrotu, kuri aspekti būtu jāapspiež (un jānovērtē) vietējā Šengenas sadarbībā.
- Iekļauj 6.a punktu, lai noteiktu, ka Komisija, pamatojoties uz dažādās LSC ietvaros sagatavotajiem gada ziņojumiem, sagatavo vienu gada ziņojumu, kas jānosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.
- Regulas 50. pantu svītro, jo ir svītrots VII, VIII un IX pielikums. Pārējos pielikumus grozīs, ievērojot pilnu likumdošanas procedūru.

50.a un 50.b pants — Deleģēšanas īstenošana un steidzamības procedūra

- Minētos pantus iekļauj, lai ņemtu vērā LESD 290. panta noteikumus.

51. pants — Norādes par Vīzu kodeksa praktisko piemērošanu

- Pantu groza, lai ņemtu vērā 52. panta 2. punktā izklāstītos nosacījumus.

52. pants — Komitejas procedūra

- Šo pantu aizstāj, lai ņemtu vērā nosacījumus, ar kuriem reglamentē Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 182/2011.

2. pants — Pārraudzība un izvērtējums

Šie ir standartnoteikumi par tiesību instrumentu uzraudzību un izvērtēšanu.

3. pants — Stāšanās spēkā

- Panta 1., 2. un 4. punkts — šīs ir standartklauzulas par stāšanos spēkā un tiešu piemērošanu. Regulas piemērošanu atliek uz [sešiem mēnešiem] pēc tās stāšanās spēkā.

Pielikumi

- Regulas I pielikumu (pieteikuma veidlapa) aizstāj, lai vienkāršotu un precizētu saturu.
- Regulas V pielikumu (Dažu trešo valstu izsniegtās uzturēšanās atļaujas, kuru turētāji ir atbrīvoti no lidostas tranzītvīzas prasības) aizstāj ar atjauninātu informāciju.
- Regulas VI pielikumu (Standartveidlapa, kurā norāda vīzas atteikuma, anulēšanas vai atcelšanas iemeslus) aizstāj, lai sniegtu sīkāku informāciju par atteikuma iemesliem un procedūrām pārsūdzības iesniegšanai par nelabvēlīgiem lēmumiem.
- Svītro VII, VIII un IX pielikumu.
- Regulas X pielikumu (To obligāto prasību saraksts, kuras paredzēts ietvert juridiskajā instrumentā attiecībā uz sadarbību ar ārpakalpojumu sniedzējiem) aizstāj, lai iekļautu sīkāku informāciju attiecībā uz dažiem aspektiem, kas jāietver juridiskajā instrumentā.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 810/2009, ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 77. panta 2. punkta a) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹⁶,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Eiropas Savienības kopējā īstermiņa vīzu politika ir bijusi būtisks elements telpas bez iekšējām robežām izveidē. Vīzu politikai arī turpmāk vajadzētu būt svarīgam instrumentam, ar ko veicināt tūrisma un uzņēmējdarbību, vienlaikus palīdzot novērst draudus drošībai un neatbilstīgās migrācijas risku Savienībā.
- (2) Savienībai vajadzētu izmantot savu vīzu politiku sadarbībā ar trešām valstīm un lai nodrošinātu labāku līdzsvaru starp migrācijas un drošības jautājumiem, ekonomiskiem apsvērumiem un vispārīgiem ārējo attiecību jautājumiem.
- (3) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 810/2009¹⁷ paredz procedūras un nosacījumus, lai izsniegtu vīzas ar paredzēto uzturēšanās laiku, kas dalībvalstu teritorijā nepārsniedz 90 dienas jebkurā 180 dienu laikposmā.
- (4) Vīzu pieteikumu procedūrai vajadzētu būt pēc iespējas vienkāršai attiecībā uz pieteikuma iesniedzējiem. Būtu precīzi jānosaka, kura dalībvalsts ir kompetenta izskatīt vīzas pieteikumu, īpaši, ja plānotais apmeklējums aptver vairākas dalībvalstis. Ja iespējams, dalībvalstīm būtu jāļauj, ka pieteikuma veidlapas tiek aizpildītas un iesniegtas elektroniski. Būtu jānosaka dažādu procedūras posmu termiņš, īpaši, lai ceļotāji varētu savlaicīgi veikt plānošanu un tiktu novērsti īpaši noslogoti laikposmi konsulātos.
- (5) Dalībvalstīm nevajadzētu būt pienākumam nodrošināt tiešas piekļuves iespēju pieteikumu iesniegšanai konsulātā vietās, kur pieņemt vīzas pieteikumus to vārdā ir

¹⁶ OV C, , lpp.

¹⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 810/2009 (2009. gada 13. jūlijs), ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss) (OV L 243, 15.9.2009., 1. lpp.).

pilnvarots ārpakalpojumu sniedzējs, neskarot pienākumus, kas dalībvalstīm uzlikti ar Direktīvu 2004/38/EK¹⁸ un jo īpaši tās 5. panta 2. punktu.

- (6) Vīzas nodevai būtu jānodrošina, ka ir pieejami pietiekami finanšu resursi, lai segtu izdevumus par vīzu apstrādi, tostarp piemērotu struktūru un pietiekama darbinieku skaita nodrošināšanai, lai garantētu vīzu pieteikumu izskatīšanas kvalitāti un integritāti. Vīzas nodeva būtu jāpārskata reizi divos gados, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem.
- (7) Lai nodrošinātu, ka trešo valstu valstspiederīgie, uz kuriem attiecas vīzas prasība, var iesniegt vīzas pieteikumu savā dzīvesvietā, pat ja neviena dalībvalsts nav pārstāvēta pieteikumu pieņemšanas nolūkos, ārpakalpojumu sniedzējiem vajadzētu būt iespējai sniegt vajadzīgos pakalpojumus par maksu, kas pārsniedz vispārējo maksimālo līmeni.
- (8) Pārstāvības pasākumi būtu jāracionalizē, un būtu jāizvairās no šķēršļiem šādu pasākumu noslēgšanai starp dalībvalstīm. Pārstāvošajai dalībvalstij vajadzētu būt atbildīgai par visu vīzas pieteikumu apstrādes procesu, neiesaistot pārstāvēto dalībvalsti.
- (9) Lai mazinātu administratīvo slogu dalībvalstu konsulātiem un atvieglinātu ceļošanu bieži vai regulāri ceļojošām personām, saskaņā ar objektīvi noteiktiem kopējiem kritērijiem būtu jāizsniedz vairākkārtējas ieceļošanas vīzas ar ilgu derīguma termiņu, un tās nedrīkstētu aprobežot ar konkrētu ceļojuma mērķi vai pieteikuma iesniedzēju kategorijām.
- (10) Ņemot vērā vietējo apstākļu atšķirības, jo īpaši attiecībā uz migrācijas un drošības riskiem, kā arī attiecības, kuras Savienība uztur ar konkrētām valstīm, dalībvalstu diplomātiskajām pārstāvniecībām un konsulārajiem dienestiem konkrētās vietās, būtu jāizvērtē nepieciešamība pielāgot vispārējos noteikumus, lai ļautu tos piemērot labvēlīgāk vai stingrāk. Piemērojot labvēlīgāku pieeju vairākkārtējas ieceļošanas vīzu ar ilgu derīguma termiņu izsniegšanā, jo īpaši būtu jāņem vērā tirdzniecības nolīgumi, kas attiecas uz uzņēmēju mobilitāti, un trešo valstu sadarbība attiecībā uz neatbilstīgu migrantu atpakaļuzņemšanu.
- (11) Ja dažas trešās valstis nesadarbojas tādu savu valstspiederīgo atpakaļuzņemšanā, kuri aizturēti neatbilstīgās situācijās, un šīs trešās valstis efektīvi nesadarbojas atgriešanas procesā, daži Regulas (EK) Nr. 810/2009 noteikumi, pamatojoties uz pārredzamu mehānismu, kas balstīts uz objektīviem kritērijiem, būtu jāpiemēro ierobežoti un pagaidu kārtā, lai sekmētu sadarbību ar attiecīgo trešo valsti attiecībā uz neatbilstīgu migrantu atpakaļuzņemšanu.
- (12) Pieteikuma iesniedzējiem, kuriem ir atteikta vīza, ir tiesības iesniegt pārsūdzību, kas noteiktā procedūras stadijā garantētu efektīvu pārsūdzību tiesā. Sīkāka informācija par atteikuma iemesliem un pārsūdzības procedūrām negatīvu lēmumu gadījumā būtu jāsniedz paziņojumā par atteikumu.
- (13) Vīzas pie ārējās robežas joprojām būtu jāizsniedz vienīgi izņēmuma gadījumos. Tomēr, lai veicinātu īstermiņa tūrismu, dalībvalstīm vajadzētu būt tiesīgām izsniegt vīzas pie ārējās robežas, pamatojoties uz īslaicīgām shēmām, kuru organizatoriskie pasākumi būtu jāpaziņo un jāpublicē. Šādām shēmām vajadzētu būt ar ierobežotu darbības jomu un vajadzētu atbilst vispārīgiem noteikumiem par vīzu pieteikumu

¹⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā (OV L 229, 29.6.2004., 35. lpp.).

izskatīšanu. Izsniegto vīzu derīgums būtu jāattiecina vienīgi uz izsniedzējas dalībvalsts teritoriju.

- (14) Vietējā Šengenas sadarbība ir būtiska saskaņotai kopējas vīzu politikas piemērošanai un migrācijas un drošības riska pareizai novērtēšanai. Savienības deleģācijām būtu jākoordinē sadarbība un informācijas apmaiņa starp dalībvalstu diplomātiskajām pārstāvniecībām un konsulārajiem dienestiem konkrētās vietās. Tām būtu jānovērtē īpašu noteikumu funkcionālais pielietojums, ņemot vērā vietējos apstākļus un migrācijas risku.
- (15) Dalībvalstīm būtu cieši un regulāri jāuzrauga ārpakalpojumu sniedzēju darbības, lai nodrošinātu atbilstību juridiskajam instrumentam, ar kuru pārvalda ārpakalpojumu sniedzējam uzticētos pienākumus. Dalībvalstīm būtu katru gadu jāziņo Komisijai par sadarbību ar ārpakalpojumu sniedzējiem un par to pārraudzību. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka visu procedūru, kas attiecas uz vīzu pieteikumu apstrādi un sadarbību ar ārpakalpojumu sniedzējiem, pārtrauga darbā uz pārstāvniecību nosūtītie darbinieki.
- (16) Būtu jānosaka elastīgi noteikumi, kas ļautu dalībvalstīm optimāli koplietot resursus un palielināt konsulāro tvērumu. Dalībvalstu sadarbība ("Šengenas vīzu centri") varētu notikt jebkādā veidā, to pielāgojot vietējiem apstākļiem, lai palielinātu ģeogrāfisko konsulāro tvērumu, samazinātu dalībvalstu izmaksas, stiprinātu Savienības atpazīstamību un uzlabotu vīzas pieteikumu iesniedzējiem piedāvātos pakalpojumus.
- (17) Dalībvalstu izstrādātas elektroniskās vīzas pieteikumu sistēmas atvieglo pieteikšanās procedūru gan pieteikumu iesniedzējiem, gan konsulātiem. Būtu jāizstrādā kopējs risinājums, kas ļautu panākt pilnīgu digitalizāciju, pilnībā izmantojot jaunākās juridiskās un tehnoloģiskās attīstības tendences.
- (18) Kā noteikts 1. un 2. pantā Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību (LES) un Līgumam par Eiropas Savienības darbību (LESD), Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Dānijai tā nav saistoša un nav jāpiemēro. Tā kā šī regula pilnveido Šengenas *acquis* saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma trešās daļas IV sadaļu, Dānija saskaņā ar minētā protokola 4. pantu sešos mēnešos pēc tam, kad Padome ir pieņēmusi lēmumu par šo regulu, izlemj, vai tā šo regulu ievieš savos tiesību aktos.
- (19) Šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Apvienotā Karaliste nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2000/365/EK¹⁹; tādēļ Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Apvienotajai Karalistei šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (20) Šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Īrija nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2002/192/EK²⁰; tādēļ Īrija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Īrijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (21) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju – saskaņā ar Nolīgumu, kas noslēgts starp Eiropas Savienības Padomi un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par šo valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā, šī regula ir to

¹⁹ Padomes Lēmums 2000/365/EK (2000. gada 29. maijs) par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā (OV L 131, 1.6.2000., 43. lpp.).

²⁰ Padomes Lēmums 2002/192/EK (2002. gada 28. februāris) par Īrijas lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā (OV L 64, 7.3.2002., 20. lpp.).

Šengenas *acquis*²¹ noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Padomes Lēmuma 1999/437/EK²² 1. panta B. punktā.

- (22) Attiecībā uz Šveici – saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā, šī regula ir to Šengenas *acquis*²³ noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta B. punktā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2008/146/EK²⁴ 3. pantu.
- (23) Attiecībā uz Lihtenšteinu – saskaņā ar Protokolu, kas parakstīts starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanas Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā, šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta B. punktā, to lasot saistībā ar 3. pantu Padomes Lēmumā 2011/350/ES²⁵ par minētā protokola noslēgšanu.
- (24) Attiecībā uz Kipru šī regula ir akts, kas pilnveido Šengenas *acquis* vai ir kā citādi saistīts ar to, kā noteikts 2003. gada Pievienošanās akta 3. panta 12. punktā.
- (25) Attiecībā uz Bulgāriju un Rumāniju šī regula ir akts, kas pilnveido Šengenas *acquis* vai ir kā citādi saistīts ar to, kā noteikts 2005. gada Pievienošanās akta 4. panta 12. punktā.
- (26) Attiecībā uz Horvātiju šī regula ir akts, kas pilnveido Šengenas *acquis* vai ir kā citādi saistīts ar to, kā noteikts 2011. gada Pievienošanās akta 4. panta 2. punktā.
- (27) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 810/2009,
- IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 810/2009 groza šādi:

- (1) regulas 1. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:
- “1. Ar šo regulu paredz nosacījumus un procedūras, lai izsniegtu vīzas plānotām uzturēšanās reizēm dalībvalstu teritorijā uz laiku, kas nav ilgāks par 90 dienām jebkurā 180 dienu laikposmā.”;
- (2) regulas 2. pantu groza šādi:

²¹ OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.

²² Padomes Lēmums (1999. gada 17. maijs) par dažiem pasākumiem, lai piemērotu Eiropas Savienības Padomes, Islandes Republikas un Norvēģijas Karalistes Nolīgumu par abu minēto valstu iesaistīšanos Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un izstrādē (OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.).

²³ OV L 53, 27.2.2008., 52. lpp.

²⁴ Padomes Lēmums 2008/146/EK (2008. gada 28. janvāris) par to, lai Eiropas Kopienas vārdā noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā (OV L 53, 27.2.2008., 1. lpp.).

²⁵ Padomes Lēmums (2011. gada 7. marts) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanas Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā saistībā ar kontroles atcelšanu pie iekšējām robežām un personu pārvietošanas (OV L 160, 18.6.2011., 19. lpp.).

- (a) panta 2. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:
 “a) plānoti uzturēties dalībvalstu teritorijā uz laiku, kas nepārsniedz 90 dienas jebkurā 180 dienu periodā; vai”;
- (b) panta 7. apakšpunktu aizstāj ar šādu:
 “7. “atzīts ceļošanas dokuments” ir ceļošanas dokuments, kuru viena vai vairākas dalībvalstis atzīst ārējo robežu šķērsošana un vīzas ielīmēšanai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1105/2011²⁶.”;
- (c) svīturo 11. punktu;
- (d) pievieno šādu punktu:
 “12. “jūrnieks” ir jebkura persona, kas ir nodarbināta vai iesaistīta darbā, vai veic jebkuru darbu uz jūras kuģa vai kuģa, kurš kuģo starptautiskos iekšējos ūdeņos.”;
- (3) regulas 3. panta 5. punkta b) un c) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:
 “b) trešo valstu valstspiederīgie, kam ir derīga uzturēšanās atļauja, ko izsniegusi dalībvalsts, kura nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, vai dalībvalsts, kura Šengenas *acquis* noteikumus vēl nepiemēro pilnībā, vai trešo valstu valstspiederīgie, kam ir kāda no V pielikumā uzskaitītajām derīgām uzturēšanās atļaujām, ko izsniegušas Amerikas Savienotās Valstis, Andora, Japāna, Kanāda vai Sanmarīno un kas to turētājiem garantē beznosacījumu atpakaļuzņemšanu, vai kam ir uzturēšanās atļauja Nīderlandes Karalistes teritorijās Karību jūrā (Arubā, Kirasao, Sentmartēnā, Bonairē, Sintēstatiusā un Sabā);
 c) trešo valstu valstspiederīgie, kam ir derīga vīza ceļošanai uz dalībvalsti, kura nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, vai ceļošanai uz dalībvalsti, kas Šengenas *acquis* noteikumus vēl nepiemēro pilnībā, vai uz valsti, kas ir puse Līgumā par Eiropas Ekonomikas zonu, vai uz Amerikas Savienotajām Valstīm, Japānu vai Kanādu, vai kam ir derīga vīza ceļošanai uz Nīderlandes Karalistes teritorijām Karību jūrā (Arubu, Kirasao, Sentmartēnu, Bonairi, Sintēstatiusu un Sabu), kad attiecīgā persona ceļo uz izsniedzēju valsti vai uz jebkuru citu trešo valsti vai pēc vīzas izmantošanas atgriežas no izsniedzējas valsts.”
- (4) regulas 4. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:
 “2. Atkāpjoties no 1. punkta, iestādes, kas ir atbildīgas par personu pārbaudēm, var izskatīt un pieņemt lēmumu par pieteikumu arī pie dalībvalstu ārējām robežām saskaņā ar 35., 36. un 36.a pantu.”;
- (5) regulas 5. panta 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:
 “b) ja apmeklējums aptver vairāk par vienu ceļojuma mērķi vai ja divu mēnešu laikposmā ir paredzēts veikt vairākus atsevišķus apmeklējumus – dalībvalsts, kuras teritorijā atrodas galvenais apmeklējuma mērķis, ja ņem vērā uzturēšanās ilgumu, kas izteikts dienās; vai”;
- (6) regulas 8. pantu groza šādi:
 - (a) panta 2. punktu svīturo;
 - (b) panta 3. un 4. punktu aizstāj ar šādiem:

²⁶

Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1105/2011/ES (2011. gada 25. oktobris) par to ceļošanas dokumentu sarakstu, kuri to turētājam dod tiesības šķērsot ārējās robežas un kuros drīkst ielīmēt vīzu, un par mehānisma izveidi šāda saraksta sagatavošanai. OV L 287, 4.11.2011., 9. lpp.

“3. Ja pārstāvība aprobežojas vienīgi ar pieteikumu pieņemšanu, datu saņemšanu un nodošanu pārstāvētajai dalībvalstij veic saskaņā ar attiecīgajiem datu aizsardzības un drošības noteikumiem.

4. Pārstāvošā dalībvalsts ar pārstāvēto dalībvalsti slēdz divpusēju vienošanos. Šīs vienošanās ietvaros:

a) tajā precizē pārstāvības ilgumu, pat ja tikai pagaidu kārtā, un procedūras tās izbeigšanai;

b) jo īpaši tad, ja pārstāvētajai dalībvalstij attiecīgajā trešā valstī ir konsulāts, tajā var paredzēt, ka pārstāvētā dalībvalsts nodrošina telpas, personālu un maksājumus.”;

(c) panta 7. un 8. punktu aizstāj ar šādiem:

“7. Pārstāvētā dalībvalsts paziņo Komisijai par pārstāvības pasākumiem vai par minēto pasākumu izbeigšanu, vēlākais, vienu mēnesi pirms tie stājas spēkā vai tiek izbeigti, izņemot nepārvaramu apstākļu gadījumos.

8. Tajā pašā laikā, kad tiek veikta 7. punktā minētā paziņošana, pārstāvošās dalībvalsts konsulāts informē gan citu dalībvalstu konsulātus, gan Eiropas Savienības delegāciju attiecīgajā jurisdikcijā par pārstāvības pasākumiem vai par šādu pasākumu izbeigšanu.”;

(d) pantam pievieno šādu punktu:

“10. Ilgstošu tehnisku nepārvaramu apstākļu gadījumos dalībvalsts citai dalībvalstij attiecīgajā vietā lūdz pagaidu pārstāvību attiecībā uz visām vai dažām vīzas pieteikumu iesniedzēju kategorijām.”;

(7) regulas 9. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“Pieteikumus var iesniegt ne agrāk kā sešus mēnešus, un jūrniki, kas veic amata pienākumus, ne agrāk kā deviņus mēnešus, un parasti ne vēlāk kā 15 kalendārās dienas pirms plānotā apmeklējuma sākuma.”;

(b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

(c) “4. Neskarot 13. pantu, pieteikumus var iesniegt:

a) pieteikuma iesniedzējs;

b) akreditēts komerciāls starpnieks, kas minēts 45. pantā;

c) profesionāla, kultūras, sporta vai izglītības apvienība vai iestāde tās locekļu vārdā.”;

(d) pantam pievieno šādu punktu:

“5. Pieteikuma iesniedzējam, lai iesniegtu pieteikumu, neprasa ierasties personīgi vairāk kā vienā vietā.”;

(8) regulas 10. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“Pieteikuma iesniedzēji ierodas personīgi, lai iesniegtu pieteikumu un lai tiktu iegūti viņu pirkstu nospiedumi saskaņā ar 13. panta 2. un 3. punktu un 7. punkta b) apakšpunktu.”;

(b) panta 2. punktu svītrot;

(9) regulas 11. pantu groza šādi:

(a) ar šādu teikumu aizstāj 1. punkta pirmo teikumu:

“1. Katrs pieteikuma iesniedzējs iesniedz rokrakstā vai elektroniski aizpildītu un ar roku vai elektroniski parakstītu pieteikuma veidlapu, kā paredzēts I pielikumā.”;

(b) iekļauj šādu 1.a punktu:

“1.a. Pieteikuma veidlapas elektroniskās versijas saturs, ja to izmanto, ir tāds, kā noteikts I pielikumā.”;

(c) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

(d) “3. Veidlapa ir pieejama vismaz šādās valodās:

a) tās dalībvalsts valsts valodā(-s), kuras vīzu lūdz; un

b) uzņēmējas valsts valsts valodā(-s).

Papildus a) apakšpunktā minētajai(-ām) valodai(-ām) veidlapu var darīt pieejamu arī jebkurā citā Eiropas Savienības iestāžu oficiālajā valodā;”

(e) panta 4. punktu svīturo;

(10) regulas 14. pantu groza šādi:

(a) panta 4. un 5. punktu aizstāj ar šādiem:

“4. Dalībvalstis var prasīt pieteikuma iesniedzējiem iesniegt pierādījumu par apņemšanos segt izdevumus un/vai privātu izmitināšanu, vai šos abus, aizpildot veidlapu, ko izstrādā katra dalībvalsts. Minētajā veidlapā jo īpaši norāda:

a) vai tā paredzēta, lai pierādītu apņemšanos segt izdevumus vai privātu izmitināšanu;

b) vai persona, kas apņemas segt izdevumus/uzaicina, ir persona, uzņēmums vai organizācija;

c) personas, kas apņemas segt izdevumus/uzaicina, identitāti un kontaktinformāciju;

d) pieteikuma iesniedzēju(-s);

e) izmitināšanas vietas adresi;

f) uzturēšanās ilgumu un mērķi;

g) iespējamās ģimenes saites ar personu, kas apņemas segt izdevumus/uzaicina;

h) informāciju, kas tiek prasīta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 767/2008 37. panta 1. punktu.

Veidlapa ir sagatavota ne tikai dalībvalsts valsts valodā(-s), bet arī vismaz vienā no Savienības iestāžu oficiālajām valodām. Veidlapas paraugu nosūta Komisijai.

5. Dalībvalstu konsulāti vietējā Šengenas sadarbībā, kā minēts 48. pantā, izvērtē 1. punktā paredzēto nosacījumu īstenošanu, lai ņemtu vērā vietējos apstākļus, kā arī migrācijas un drošības riskus.”;

(b) iekļauj šādu 5.a punktu:

“5.a. Ja tas nepieciešams, lai ņemtu vērā vietējos apstākļus, kā minēts 48. pantā, Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, pieņem saskaņotu katrā jurisdikcijā izmantojamo apliecinājošu dokumentu sarakstu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 52. panta 2. punktā.”;

(11) regulas 15. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Vienotu vīzu pieteikuma iesniedzēji vienai ieceļošanas reizei pierāda, ka viņiem dalībvalstu teritorijā paredzētās uzturēšanās laikam ir pietiekama un derīga ceļojuma medicīniskā apdrošināšana, lai segtu jebkādus izdevumus, kas varētu rasties saistībā ar repatriāciju medicīnisku iemeslu dēļ, lai saņemtu steidzamu medicīnisko palīdzību un ārstēšanos slimnīcā, vai nāves gadījumā.”;

(b) panta 2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“2. Pieteikumu iesniedzēji, kas iesniedz vienotu vīzu pieteikumus vairākām ieceļošanas reizēm, pierāda, ka viņiem ir pietiekama un derīga ceļojuma medicīniskā apdrošināšana, kas attiecas uz viņu pirmā plānotā apmeklējuma laiku.”;

(12) regulas 16. pantu groza šādi:

(a) panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem:

“1. Pieteikuma iesniedzēji maksā vīzas nodevu – EUR 80.

2. Bērniem no sešu gadu vecuma, kas ir jaunāki par 12 gadiem, vīzas nodeva ir EUR 40.”;

(b) iekļauj šādu 2.a punktu:

“2.a Vīzas nodevu EUR 160 apmērā piemēro, ja Komisija pieņem attiecīgu lēmumu saskaņā ar 25.a panta 5. punktu.”;

(c) panta 3. punktu svīturo;

(d) panta 4. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) pētnieki no trešām valstīm, kā definēts Padomes Direktīvā 2005/71/EK²⁷, kuri ceļo, lai veiktu zinātnisku pētniecību vai piedalītos zinātniskā seminārā vai konferencē;”

(e) panta 5. punkta otro daļu svīturo;

(f) iekļauj šādu punktu:

“8.a Komisija ik pēc diviem gadiem izvērtē vajadzību pārskatīt 16. panta 1., 2. un 2.a punktā noteiktās vīzu nodevas, ņemot vērā objektīvus kritērijus, piemēram, Eurostat publicētos datus par vispārējo inflāciju ES un dalībvalstu ierēdņu vidējo svērto algu, un vajadzības gadījumā groza vīzu nodevas, izmantojot deleģētos aktus.”;

(13) regulas 17. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punkta pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

“Ārpakalpojumu sniedzēji var iekasēt pakalpojumu maksu, kā paredzēts 43. pantā.”;

(b) panta 3. punktu svīturo;

(c) iekļauj šādu 4.a punktu:

²⁷

Padomes Direktīva 2005/71/EK (2005. gada 12. oktobris) par īpašu procedūru trešo valstu valsts piederīgo uzņemšanai zinātniskās pētniecības nolūkos (OV L 289, 3.11.2005., 15. lpp.).

“4.a Atkāpjoties no 4. punkta, pakalpojumu maksa nepārsniedz vīzas nodevu trešās valstīs, uz kuru valstspiederīgajiem attiecas vīzas prasība un kurās nevienai dalībvalstij nav konsulāta vīzu pieteikumu pieņemšanas nolūkā.”;

(d) panta 5. punktu svītrot;

(14) regulas 21. pantu groza šādi:

(a) panta 3. punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“e) vai pieteikuma iesniedzējam attiecīgā gadījumā ir atbilstoša un derīga ceļojuma medicīniskā apdrošināšana, kas attiecas uz paredzēto uzturēšanās laiku, vai arī, ja tiek iesniegts vienotas vīzas pieteikums vairākkārtējai ieceļošanai, uz pirmā plānotā apmeklējuma laiku.”;

(b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Konsulāts vajadzības gadījumā pārbauda iepriekšējo un plānoto uzturēšanās laiku ilgumu, lai pārliecinātos, ka pieteikuma iesniedzējs nav pārsniedzis dalībvalstu teritorijā maksimāli pieļaujamo atļautās uzturēšanās laiku neatkarīgi no tā, cik ilgs iespējamās uzturēšanās termiņš ir bijis atļauts ar ilgtermiņa vīzu vai uzturēšanās atļauju.”;

(c) panta 8. punktu aizstāj ar šādu:

“8. Izskatot pieteikumu, konsulāts pamatotos gadījumos var veikt pārrunas ar pieteikuma iesniedzēju un lūgt papildu dokumentus.”;

(15) regulas 22. pantu groza šādi:

(a) panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

“2. “Centrālās iestādes, ar kurām apspriežas, dod galīgo atbildi pēc iespējas drīzāk, bet ne vēlāk kā septiņās kalendārajās dienās pēc apspriešanās. Ja atbildi nesniedz noteiktajā termiņā, tas nozīmē, ka tām nav pamata iebilst pret vīzas izsniegšanu.

3. Par iepriekšēju apspriežu prasības ieviešanu vai atsaukšanu dalībvalsts parasti paziņo Komisijai vēlākais 15 kalendārajās dienās, pirms tā stājas spēkā. Šo informāciju vietējā Šengenas sadarbībā sniedz arī attiecīgajā jurisdikcijā.”;

(b) panta 5. punktu svītrot;

(16) regulas 23. pantu groza šādi:

(a) panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem:

“1. Lēmumu par pieteikumiem pieņem 10 kalendārajās dienās no tāda pieteikuma iesniegšanas dienas, kas ir pieņemams saskaņā ar 19. pantu.

Atsevišķos gadījumos, īpaši, ja ir nepieciešams pieteikumu sīkāk pārbaudīt, minēto laikposmu var pagarināt, ilgākais, līdz 45 kalendārajām dienām.”;

(b) panta 3. punktu svītrot;

(c) panta 4. punktu groza šādi:

– i) punktā iekļauj šādu ba) apakšpunktu:

“ba) izsniegt lidostas tranzītvīzu saskaņā ar 26. pantu; vai”;

– ii) punkta d) apakšpunktu svītrot;

(17) regulas 24. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktu groza šādi:

– i) punkta otrās daļas pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

“Vīzu var izsniegt vienai vai vairākām ieceļošanas reizēm.”;

– ii) dzēš trešo daļu;

– iii) punkta ceturto daļu aizstāj ar šādu:

“Neskarot 12. panta a) punktu, vienreizējas ieceļošanas vīzas derīguma termiņš ietver arī papildtermiņu – 15 kalendārās dienas.”;

(b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. “Vairākkārtējas ieceļošanas vīzas ar ilgu derīguma termiņu tiek izsniegtas ar šādiem derīguma termiņiem, izņemot gadījumus, ja vīzas derīguma termiņš pārsniedz ceļošanas dokumenta derīguma termiņu:

a) ar derīguma termiņu uz vienu gadu, ja pieteikuma iesniedzējs ir saņēmis un likumīgi izmantojis trīs vīzas pēdējo divu gadu laikā;

b) ar derīguma termiņu uz diviem gadiem, ja pieteikuma iesniedzējs ir iepriekš saņēmis un likumīgi izmantojis vairākkārtējas ieceļošanas vīzu, kas ir derīga vienu gadu;

c) ar derīguma termiņu uz pieciem gadiem, ja pieteikuma iesniedzējs ir iepriekš saņēmis un likumīgi izmantojis vairākkārtējas ieceļošanas vīzu, kas ir derīga divus gadus.”;

(c) iekļauj šādus punktus:

“2.a Atkāpjoties no 2. punkta, izsniegtās vīzas derīguma termiņu atsevišķos gadījumos var saīsināt, ja pastāv pamatotas šaubas par to, vai ieceļošanas nosacījumi tiks ievēroti visā uzturēšanās periodā.

2.b Atkāpjoties no 2. punkta, dalībvalstu konsulāti vietējā Šengenas sadarbībā, kā minēts 48. pantā, novērtē, vai 2. punktā izklāstītie noteikumi par vairākkārtējas ieceļošanas vīzu izsniegšanu ir jāpielāgo, lai ņemtu vērā vietējos apstākļus, kā arī migrācijas un drošības risku, lai pieņemtu labvēlīgākus vai stingrākus noteikumus saskaņā ar 2.d punktu.

2.c Neskarot 2. punktu, vairākkārtējas ieceļošanas vīzu ar derīguma termiņu līdz pieciem gadiem var izsniegt pieteikuma iesniedzējam, kurš pierāda vajadzību vai pamato nolūku ceļot bieži un/vai regulāri, ar nosacījumu, ka pieteikuma iesniedzējs pierāda savu godīgumu un uzticamību, īpaši iepriekšējo vīzu likumīgu izmantošanu, savu saimniecisko stāvokli izcelsmes valstī un patiesu nodomu atstāt dalībvalstu teritoriju pirms attiecīgās vīzas termiņa beigām, kuram tas ir pieteicies.

2.d Vajadzības gadījumā, pamatojoties uz 2.b punktā minēto novērtējumu, Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, pieņem noteikumus attiecībā uz 2. punktā noteikto nosacījumu par vairākkārtējas ieceļošanas vīzu izsniegšanu, kas ir jāpiemēro katrā jurisdikcijā, lai ņemtu vērā vietējos apstākļus, migrācijas un drošības riskus un attiecīgās trešās valsts sadarbību saistībā ar neatbilstīgo migrantu atpakaļuzņemšanu, ņemot vērā rādītājus, kas minēti 25.a panta 2. punktā, un tās vispārējās attiecības ar Savienību. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 52. panta 2. punktā.”;

(18) iekļauj šādu pantu:

“25.a pants

Sadarbība atpakaļuzņemšanas jomā

1. 14. panta 6. punktu, 16. panta 1. punktu un 5. punkta b) apakšpunktu, 23. panta 1. punktu un 24. panta 2. punktu, pamatojoties uz attiecīgiem un objektīviem datiem, saskaņā ar šo pantu nepiemēro pieteikumu iesniedzējiem vai pieteikumu iesniedzēju kategorijām, kas ir tādu trešo valstu valstspiederīgie, par kurām tiek uzskatīts, ka tās nepietiekami sadarbojas ar dalībvalstīm neatbilstīgu migrantu atpakaļuzņemšanas jomā. Šis pants neskar pilnvaras, kas Komisijai piešķirtas saskaņā ar 24. panta 2.d punktu.
2. Komisija regulāri novērtē trešo valstu sadarbību atpakaļuzņemšanas jomā, jo īpaši ņemot vērā šādus rādītājus:
 - (a) atgriešanas lēmumu skaits, kas izdoti attiecīgās trešās valsts personām, kuras nelikumīgi uzturas dalībvalstu teritorijā;
 - (b) tādu faktiski atgrieztu personu skaits, par kurām izdots atgriešanas lēmums, kas izteikts procentos no attiecīgās trešās valsts valstspiederīgajiem izdotajiem atgriešanas lēmumiem, tostarp, attiecīgā gadījumā, pamatojoties uz Savienības vai divpusējiem atpakaļuzņemšanas nolīgumiem, ieskaitot to trešo valstu valstspiederīgo skaitu, kuri tranzītā šķērsojuši Savienības teritoriju;
 - (c) atpakaļuzņemšanas pieprasījumu skaits, ko pieņēmusi trešā valsts, izteikts procentos no attiecīgajai valstij iesniegto šādu pieteikumu skaita.
3. Dalībvalsts var arī paziņot Komisijai, ja tā saskaras ar būtiskām un pastāvīgām praktiskām problēmām sadarbībā ar kādu trešo valsti neatbilstīgo migrantu atpakaļuzņemšanas jomā, pamatojoties uz tiem pašiem rādītājiem, kas uzskaitīti 2. punktā.
4. Komisija pārbauda jebkuru saskaņā ar 3. punktu sniegto paziņojumu viena mēneša laikā.
5. Ja, pamatojoties uz 2. un 4. punktā minēto analīzi, Komisija nolemj, ka valsts nesadarbojas pietiekami un ka tādēļ ir jārīkojas, tā var, ņemot vērā Savienības vispārējās attiecības ar konkrēto trešo valsti un saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru pieņemt īstenošanas aktu, ar ko
 - (b) uz laiku pārtrauc piemērot 14. panta 6. punktu, 16. panta 5. punkta b) apakšpunktu, 23. panta 1. punktu vai 24. panta 2. punktu, vai dažus vai visus minētos noteikumus attiecībā uz visiem attiecīgās trešās valsts pilsoņiem vai dažām to kategorijām, vai
 - (c) piemēro 16. panta 2.a punktā noteikto vīzas nodevu visiem attiecīgās trešās valsts pilsoņiem vai dažām to kategorijām.
6. Komisija, pamatojoties uz 2. punktā noteiktajiem rādītājiem, regulāri novērtē, vai var panākt būtiskus uzlabojumus attiecīgās trešās valsts sadarbībā attiecībā uz neatbilstīgu migrantu atpakaļuzņemšanu un, ņemot vērā Savienības vispārējās attiecības ar attiecīgo trešo valsti, var pieņemt lēmumu atcelt vai grozīt 5. punktā minēto īstenošanas aktu.
7. Vēlākais sešus mēnešus pēc 5. punktā minētā īstenošanas akta spēkā stāšanās Komisija sniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par progresu, kas gūts attiecībā uz šīs trešās valsts sadarbību atpakaļuzņemšanas jomā.”;

- (19) regulas 27. pantu groza šādi:
- (a) panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem:

“1. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem vīzas uzlīmes aizpildīšanas sīki izstrādātu kārtību. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 52. panta 2. punktā.

2. Dalībvalstis var pievienot valstu ierakstus vīzas uzlīmes sadaļā “Piezīmes”. Šie ieraksti neatkārto obligātos ierakstus, kuri paredzēti saskaņā ar 1. punktā minēto procedūru, un nenorāda konkrētu ceļojuma mērķi.”;
 - (b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Vīzas uzlīmi vienreizējas ieceļošanas vīzai aizpilda rokrakstā vienīgi nepārvaramu tehnisku apstākļu gadījumā. Rokrakstā aizpildītā vīzas uzlīmē neveic nekādas izmaiņas.”;
- (20) regulas 29. pantu groza šādi:
- (a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Drukātu vīzas uzlīmi ielīmē ceļošanas dokumentā.”;
 - (b) iekļauj šādu punktu:

“1.a Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem vīzas uzlīmes ielīmēšanas sīki izstrādātu kārtību. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 52. panta 2. punktā.”;
- (21) regulas 31. pantu groza šādi:
- (a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Par šādas informēšanas prasības ieviešanu vai atsaukšanu dalībvalsts paziņo Komisijai vēlākais 15 kalendārajās dienās, pirms tā stājas spēkā. Šo informāciju vietējā Šengenas sadarbībā sniedz arī attiecīgajā jurisdikcijā.”;
 - b) panta 4. punktu svītrot;
- (22) regulas 32. pantu groza šādi:
- (a) panta 1. punkta a) apakšpunktā iekļauj šādu iia) punktu:

“iia) nesniedz plānotā lidostas tranzīta mērķa un nosacījumu pamatojumu;”
 - (b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Pieteikuma iesniedzējiem, kuriem ir atteikta vīza, ir tiesības iesniegt pārsūdzību, kas noteiktā procedūras stadijā garantē efektīvu pārsūdzību tiesā. Pārsūdzības ceļ pret to dalībvalsti, kas ir pieņēmusi galīgo lēmumu par pieteikumu, un saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem. Dalībvalstis sniedz pieteikuma iesniedzējiem sīku informāciju par procedūrām, kas jāievēro pārsūdzības gadījumā, kā norādīts VI pielikumā.”;
 - (c) panta 4. punktu svītrot;
- (23) regulas 36. pantu groza šādi:
- a) panta 2. punktu svītrot;
 - b) iekļauj šādu punktu:

“2.a Komisija ar īstenošanas aktu pieņem operatīvās norādes vīzu izsniegšanai pie robežas jūrniekiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 52. panta 2. punktā.”;

(24) iekļauj šādu pantu:

“36.a pants

Vīzas, kam pieteikumu pie ārējās robežas iesniedz saskaņā ar īpašu shēmu

1. Lai veicinātu īstermiņa tūrisma un saskaņā ar šajā pantā izklāstītajiem nosacījumiem, dalībvalsts var nolemt uz laiku atļaut iesniegt vīzas pieteikumu pie konkrētām sauszemes vai jūras robežšķērsošanas vietām personām, kas atbilst ieceļošanas nosacījumiem, kuri izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/399 6. panta 1. punktā²⁸.

2. Minētās shēmas piemērošanas ilgums nepārsniedz četrus mēnešus jebkurā kalendārajā gadā, un attiecīgo personu kategorijām ir jābūt skaidri definētām un jāizslēdz trešo valstu valstspiederīgie, kas ietilpst to personu kategorijā, par kurām vajadzīga iepriekšēja apspriešanās saskaņā ar 22. pantu, un personas, kas nedzīvo valstī, kura robežojas ar sauszemes robežšķērsošanas vietu, vai valstī ar tiešu prāmju satiksmi uz attiecīgo jūras robežšķērsošanas vietu. Šīs shēmas attiecas tikai uz tādu trešo valstu valstspiederīgajiem, ar kurām ir noslēgti atpakaļuzņemšanas nolīgumi un attiecībā uz kurām Komisija nav pieņēmusi lēmumu saskaņā ar 25.a panta 5. punktu.

3. Attiecīgā dalībvalsts izveido atbilstošas struktūras un nosūta darbiniekus, kas īpaši apmācīti veikt vīzu pieteikumu apstrādi un visas pārbaudes un riska novērtējumu, kā izklāstīts 21. pantā.

4. Vīza, kas izdota saskaņā ar īpašu shēmu, atļauj ieceļot tikai vienu reizi, ir derīga vienīgi izsniedzējas dalībvalsts teritorijā un atļauj tajā uzturēties ne vairāk kā septiņas kalendārās dienas. Šādas vīzas derīguma termiņā neiekļauj papildtermiņu.

5. Ja pie ārējām robežām vīzu saskaņā ar īpašu shēmu atsaka, dalībvalsts nevar uzlikt pārvadātājam saistības, kas paredzētas Konvencijas, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu, 26. pantā.

6. Dalībvalstis informē Komisiju par visām shēmām vēlākais sešus mēnešus pirms to īstenošanas sākuma. Paziņojumā nosaka to personu kategorijas, uz kurām shēma attiecas, ģeogrāfisko tvērumu, shēmas organizatorisko kārtību un pasākumus, ar kuriem paredzēts nodrošināt atbilstību šajā pantā noteiktajiem nosacījumiem.

Komisija paziņojumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

7. Trīs mēnešus pēc shēmas izbeigšanās attiecīgā dalībvalsts iesniedz Komisijai sīku ziņojumu par īstenošanu. Ziņojumā iekļauj informāciju par vīzu pieteikumu skaitu, izsniegtajām un atteiktajām vīzām (norādot attiecīgo personu valstspiederību), uzturēšanās ilgumu un izceļošanas koeficientu (tostarp to personu valstspiederību, kuras nav izceļojušas no dalībvalsts teritorijas pēc vīzas derīguma termiņa beigām).”;

(25) regulas 37. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

²⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/399 (2016. gada 9. marts), par Savienības Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) (OV L 77, 23.3.2016., 1. lpp.).

“3. Dalībvalstu konsulātiem ir pieteikumu arhīvi papīra un elektroniskā formātā. Katrā atsevišķā lietā ir iekļauta būtiska informācija, kas ļautu vajadzības gadījumā rekonstruēt situāciju, kādā pieņemts lēmums par pieteikumu.

Atsevišķās pieteikuma lietas glabā vismaz vienu gadu no dienas, kad par pieteikumu ir pieņemts 23. panta 1. punktā minētais lēmums, vai, pārsūdzības gadījumā, līdz pārsūdzības procedūras beigām.”

(26) Regulas 38. pantā iekļauj šādu punktu:

“1.a Dalībvalstis nodrošina, ka visu procedūru, ieskaitot sadarbību ar ārpakalpojumu sniedzējiem, pārrauga nosūtītie darbinieki, lai nodrošinātu integritāti visos procedūras posmos.” ;

(27) regulas 40. pantu aizstāj ar šādu:

“40. pants

Konsulārā organizācija un sadarbība

1. Katra dalībvalsts ir atbildīga par to, lai organizētu ar pieteikumu apstrādi saistītās procedūras.

2. Dalībvalstis:

a) ar vajadzīgajām biometrisko identifikatoru iegūšanas iekārtām nodrošina konsulātus un iestādes, kas atbildīgas par vīzu izsniegšanu pie robežām, kā arī goda konsulu birojus, ja tās šos birojus izmanto biometrisko identifikatoru iegūšanai saskaņā ar 42. pantu;

b) sadarbojas ar vienu vai vairākām citām dalībvalstīm pārstāvības pasākumu vai jebkāda cita konsulārās sadarbības veida ietvaros.

3. Dalībvalsts saskaņā ar 43. pantu var sadarboties arī ar ārpakalpojumu sniedzēju.

4. Dalībvalstis informē Komisiju par savu konsulārā darba organizāciju un sadarbību katrā konsulārās pārstāvniecības atrašanās vietā.

5. Ja sadarbība ar citu dalībvalsti beidzas, dalībvalsts nodrošina pilnīgu pakalpojumu sniegšanas nepārtrauktību.”;

(28) regulas 41. pantu svītro;

(29) regulas 43. pantu groza šādi:

(a) panta 3. punktu svītro;

(b) panta 6. punktu groza šādi:

– i) punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) sniegt vispārēju informāciju par vīzu prasībām saskaņā ar 47. panta 1. punkta a)–c) apakšpunktu un pieteikuma veidlapām.” ;

– ii) punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“e) attiecīgā gadījumā plānot pieteikuma iesniedzēju apmeklējumu grafiku konsulāta vai ārpakalpojuma sniedzēja telpās.”;

(c) panta 7. punktu aizstāj ar šādu:

“7. Izvēloties ārpakalpojumu sniedzēju, attiecīgā dalībvalsts novērtē organizācijas vai uzņēmuma uzticamību un maksātspēju un pārliecinās par to, ka nepastāv interešu konflikts. Pārbaudes attiecīgā gadījumā ietver nepieciešamās licences, komercdarbības reģistrāciju, statūtus un banku līgumus.”;

(d) panta 9. punktu aizstāj ar šādu:

“9. Dalībvalstis ir atbildīgas par noteikumu ievērošanu attiecībā uz personas datu aizsardzību un nodrošina, ka ārpakalpojumu sniedzēju uzrauga personas datu aizsardzības uzraudzības iestādes saskaņā ar Regulas (ES) 2016/679 51. panta 1. punktu.”;

(e) panta 11. punktu groza šādi:

– i) “a) vispārēju informāciju par kritērijiem, nosacījumiem un procedūrām vīzas pieprasīšanai, kā noteikts 47. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā, un pieteikuma veidlapas, ko ārpakalpojumu sniedzējs izsniedz pieteikuma iesniedzējiem.”;

– ii) otro daļu aizstāj ar šādu:

“Šim nolūkam attiecīgās(-o) dalībvalsts(-u) konsulāts(-i) regulāri (vismaz reizi sešos mēnešos) veic izlases veida pārbaudes ārpakalpojumu sniedzēja telpās. Dalībvalstis var vienoties kopīgi uzņemties regulārās pārraudzības pienākumu.”;

(f) iekļauj šādu punktu:

“11.a Līdz katra gada 1. janvārim dalībvalstis ziņo Komisijai par savu sadarbību ar ārpakalpojumu sniedzējiem visā pasaulē un to pārraudzību (kā minēts X pielikuma C punktā).”;

(30) regulas 44. pantu aizstāj ar šādu:

“44. pants

Datu šifrēšana un droša pārsūtīšana

1. Ja dalībvalstis sadarbojas savstarpēji un ar ārpakalpojumu sniedzēju un izmanto goda konsulus, attiecīgā(-ās) dalībvalsts(-is) nodrošina, ka dati tiek pilnībā šifrēti neatkarīgi no tā, vai tos pārsūta elektroniski vai fiziski, izmantojot elektronisko datu nesēju.

2. Trešās valstīs, kas aizliedz šifrēt datus, kurus paredzēts pārsūtīt elektroniski, attiecīgā(-ās) dalībvalsts(-is) neļauj datus pārsūtīt elektroniski.

Šādos gadījumos attiecīgā(-ās) dalībvalsts(-is) nodrošina, ka elektroniskos datus pilnīgi šifrētā formātā, izmantojot elektronisko datu nesēju, pārsūta fiziski ar dalībvalsts konsulāro darbinieku starpniecību vai, ja šāda pārsūtīšana prasītu nesamērīgus vai nepamatotus pasākumus, citādi, nodrošinot drošumu un drošību, piemēram, izmantojot atzītus uzņēmumus, kam attiecīgā trešā valstī ir pieredze konfidencialu dokumentu un datu transportēšanā.

3. Datu pārsūtīšanas drošības līmeni vienmēr pielāgo datu konfidencialitātei.”;

(31) regulas 45. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis var piekrist, ka pieteikumu iesniegšanai, bet ne biometrisko identifikatoru iegūšanai, tiek piesaistīta privāta administratīva aģentūra, pārvadājumu

uzņēmums vai ceļojumu aģentūra, piemēram, tūrisma operators vai mazumtirgotājs (komerciālie starpnieki).”;

(b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Akreditētos komerciālos starpniekus regulāri pārbauda, veicot izlases veida pārbaudes, tostarp klātienes vai telefoniskas intervijas ar pieteikumu iesniedzējiem, ceļojumu un izmitināšanas pārbaudi, un, ja uzskata par vajadzīgu, ar grupas atgriešanos saistīto dokumentu ticamības pārbaudi.”;

(32) regulas 47. panta 1. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) par to, kur pieteikumu var iesniegt (kompetentais konsulāts vai ārpakalpojumu sniedzējs);”

(33) regulas 48. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstu konsulāti un Savienības delegācijas sadarbojas katrā jurisdikcijā, lai nodrošinātu saskaņotu kopējās vīzu politikas piemērošanu, ņemot vērā vietējos apstākļus.

Tādēļ saskaņā ar Padomes Lēmuma 2010/427²⁹ 5. panta 3. punktu Komisija sniedz norādījumus Savienības delegācijām veikt šajā pantā noteiktus attiecīgus koordinācijas uzdevumus.”;

(b) iekļauj šādu punktu:

“1.a Dalībvalstis un Komisija jo īpaši sadarbojas, lai:

a) sagatavotu tādu saskaņotu apliecinājošu dokumentu sarakstu, kuri jāiesniedz pieteikumu iesniedzējiem, ņemot vērā 14 pantu;

b) sagatavotu 24. panta 2. punkta īstenošanu vietējā līmenī attiecībā uz vairākkārtējas ieceļošanas vīzu izsniegšanu;

c) vajadzības gadījumā nodrošinātu pieteikuma veidlapas kopēju tulkojumu;

d) izveidotu to ceļošanas dokumentu sarakstu, ko izdod uzņēmējvalsts, un to regulāri atjauninātu;

e) izstrādātu kopēju informācijas lapu;

f) vajadzības gadījumā uzraudzītu 25.a panta 5. un 6. punktā minētās atkāpes īstenošanu.”;

(c) panta 2. punktu svītrot;

(d) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

(e) “3. Dalībvalstis vietējā Šengenas sadarbībā apmainās ar šādu informāciju:

a) ar ceturkšņa statistiku par pieteikumiem un izsniegtajām vienotajām vīzām, vīzām ar ierobežotu teritoriālo derīgumu un lidostas tranzīta vīzām, kā arī par noraidīto vīzu pieteikumu skaitu;

b) attiecībā uz migrācijas un/vai drošības apdraudējumu novērtējumu apmainās ar informāciju:

²⁹

Padomes Lēmums 2010/427/ES (2010. gada 26. jūlijs), ar ko nosaka Eiropas Ārējās darbības dienesta organizatorisko struktūru un darbību (OV L 201, 3.8.2010., 30. lpp.).

- i) par uzņēmējvalsts sociālo un ekonomisko struktūru;
 - ii) par informācijas avotiem vietējā līmenī, tostarp par sociālo nodrošinājumu, veselības apdrošināšanu, nodokļu reģistriem, ieceļošanas un izceļošanas reģistrāciju;
 - iii) par fiktīvu vai viltotu dokumentu izmantošanu;
 - iv) par neatbilstīgas imigrācijas maršrutiem;
 - v) par krāpniecisku darbību tendencēm;
 - vi) par atteikumu tendencēm;
- c) ar informāciju par sadarbību ar transporta uzņēmumiem;
- d) ar informāciju par apdrošināšanas sabiedrībām, kas nodrošina pietiekamu ceļojuma medicīnisko apdrošināšanu, tostarp par seguma veida un iespējamās pārsnieguma summas pārbaudi.”;
- (f) iekļauj šādu punktu:
- “6.a Gada ziņojumu katrā jurisdikcijā sagatavo līdz 31. decembrim. Pamatojoties uz šiem ziņojumiem, Komisija izstrādā gada pārskatu par situāciju vietējā Šengenas sadarbībā, ko iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei.”;
- (34) regulas 50. pantu svītrot;
- (35) iekļauj šādus pantus:

“50.a pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 16. panta 8.a) punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 16. panta 8.a) punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 16. panta 8.a) punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

50.b pants

Steidzamības procedūra

1. Deleģētais akts, kas pieņemts saskaņā ar šo pantu, stājas spēkā nekavējoties, un to piemēro, kamēr nav izteikti nekādi iebildumi atbilstīgi 2. punktam. Paziņojot

deleģētu aktu Eiropas Parlamentam un Padomei, izklāsta iemeslus, kādēļ izmanto steidzamības procedūru.

2. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret deleģēto aktu saskaņā ar 50.a panta 5. punktā minēto procedūru. Šādā gadījumā Komisija atceļ aktu nekavējoties pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes paziņojuma par lēmumu izteikt iebildumus.”;

(36) regulas 51. un 52. pantu aizstāj ar šādiem:

“51. pants

Norādes par šīs regulas praktisko piemērošanu

Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, izstrādā darbības norādes par šīs regulas noteikumu praktisko piemērošanu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 52. panta 2. punktā.

52. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja (“Vīzu komiteja”). Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.”;

(37) regulas I pielikumu aizstāj ar šīs regulas I pielikumā ietverto tekstu;

(38) regulas V pielikumu aizstāj ar šīs regulas II pielikuma tekstu;

(39) regulas VI pielikumu aizstāj ar šīs regulas III pielikuma tekstu;

(40) svītros VII, VIII un IX pielikumu;

(41) šīs regulas IV pielikuma teksts aizstāj X pielikumu.

2. pants

Pārraudzība un izvērtējums

1. Trīs gadus pēc [šīs regulas spēkā stāšanās diena] Komisija izvērtē šīs regulas piemērošanu. Šis vispārējais izvērtējums aptver sasniegto rezultātu novērtējumu, salīdzinot tos ar šīs regulas mērķiem un to īstenošanu.

2. Komisija 1. punktā minēto izvērtējumu nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei. Pamatojoties uz izvērtējumu, Komisija vajadzības gadījumā iesniedz attiecīgus priekšlikumus.

3. pants

1. Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

2. To piemēro no [sešus mēnešus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*